

รายงานการประชุม
สภาผู้แทนราษฎร

ครั้งที่ ๒๐

(สมัยวิสามัญ สมัยที่สอง ครั้งที่ ๒)

วันจันทร์ที่ ๒๕ มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๖๕

ฉบับสำนักงานพิมพ์

ครั้งที่ ๑ ถึง ครั้งที่ ๒๕ (สมัยวิสามัญ สมัยที่สอง ครั้งที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๕

ครั้งที่ ๒๐/๒๔๗๕ (วิสามัญ ครั้งที่ ๒) สมัยที่ ๒
วันจันทร์ที่ ๒๕ มีนาคม ๒๔๗๕

- ๑. ญัตติก่อน ขอให้ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรลงมติให้คณะกรรมการ
วิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติควบคุมการขายยา
พุทธศักราช ๒๔๗๕ และร่างพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ
(ฉบับที่ ๒) พุทธศักราช ๒๔๗๕ ทำงานนอกสมัยประชุม ของ
นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์ (อุบลราชธานี) ๕๕๐
- ๒. ญัตติ ขอให้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติลดเงินอากรค่าน้ำ
พุทธศักราช ๒๔๗๕ ในสมัยประชุมวิสามัญหน้า ของ
นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์ (อุบลราชธานี) ๕๕๕
- ๓. ร่างพระราชบัญญัติลดหย่อนอากรเก็บเงินค่าน้ำ พุทธศักราช ๒๔๗๐
ของ รัฐบาล ๕๕๓
- ๔. ร่างพระราชบัญญัติลดหย่อนอากรเก็บเงินอากรสวนใหญ่ พุทธศักราช
๒๔๗๐ ของ รัฐบาล ๕๖๐
- ๕. ร่างพระราชบัญญัติลดหย่อนอากรเก็บเงินภาษีที่ไร่ย่อย พุทธศักราช
๒๔๗๐ ของ รัฐบาล ๕๖๗
- ๖. ร่างพระราชบัญญัติลดหย่อนอากรเก็บเงินภาษีไร่ยาสูบ พุทธศักราช
๒๔๗๐ ของ รัฐบาล ๕๗๐

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร

ครั้งที่ ๒๐/๒๕๑๓ (วิสามัญ ครั้งที่ ๒) สมัยที่ ๒

วันจันทร์ที่ ๒๕ มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๑๕

ณ พระที่นั่งอนันตสมาคม

รวมประชุมเวลา ๑๕.๔๓ นาที

ประธานสภาฯ : กล่าวว่า
วันนี้สมาชิกมาประชุม ๑๑๔ ท่าน
เป็นองค์ประชุมแล้ว ข้าพเจ้าได้รับ
ญัตติควมของนายทองอินทร์ ภูริพัฒน์
มีความว่า ข้าพเจ้าขอเสนอญัตติให้ที่
ประชุมสภาผู้แทนราษฎรลงมติให้คณะ-
กรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราช
บัญญัติควบคุมการชรายา พุทธศักราช
๒๕๑๕ และร่างพระราชบัญญัติยา
เสพติดให้โทษ(ฉบับที่ ๒) พุทธศักราช
๒๕๑๕ ทำงานนอกสมัยประชุม ทั้งนี้
เนื่องจากพระราชบัญญัตินี้เป็นพระราช
บัญญัติสำคัญ ซึ่งสภาผู้แทนราษฎร
ควรจะได้ร่วมมือกันพิจารณาโดย
ละเอียดพิถีพิถันว่าจะขอให้ที่ประชุม
ลงมติขอให้คณะกรรมาธิการวิสามัญ
พิจารณาร่างพระราชบัญญัติควบคุมการ
ชรายาและพระราชบัญญัติยาเสพติดให้

โทษนี้เป็นปัญหาที่จะต้องวินิจฉัยตาม
ข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร
ข้อ ๘๑ บัญญัติว่าญัตติร่างพระราช
บัญญัติ ๒ อันนี้ที่ประชุมได้ลงมติ
ให้พิจารณาและให้แปรญัตติภายในสมัย
ประชุมนี้ภายใน ๒ วันนั้น สมาชิกจะ
เสนอญัตติขึ้นมาจะได้อีกหรือไม่ ข้าพเจ้า
อยากจะขอให้ที่ประชุมในวันนี้อีกเสียก่อน
เพราะเหตุว่าปัญหาที่เกี่ยวกับข้อบังคับ
การประชุมนั้นต้องแล้วแต่สภาฯ

นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์
ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุบลราชธานี :
กล่าวว่า ในปัญหาข้อ ๘๑ ที่ประธาน
ยกขึ้นนั้นถูกต้องแล้ว ก็ว่าถ้ามีการ
โต้เถียงกันเกี่ยวกับการประชุมและการ
ปรึกษาซึ่งมีได้กำหนดไว้ในข้อบังคับ
ให้ถือคำตัดสินในที่ประชุมเป็นเด็ดขาด

แต่กรณีที่ข้าพเจ้าเสนอมาหาได้ลงดัง
 การแปรญัตติภายใน ๒ วันก็หาไม่
 และพระราชบัญญัติประกอบโรคติดต่อ
 กับ พระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ
 ซึ่งสภา ฯ นี้ได้อนุมัติไปแล้วนั้น
 พระราชบัญญัติใหม่กำหนดใช้ตั้งแต่วันที่
 พ.ศ. ๒๔๙๐ เป็นต้นไป
 และอีกกรณีหนึ่ง สภาผู้แทนราษฎร
 ลงมติเมื่อวันเสาร์ที่แล้วว่า จะให้มีการ
 ประชุมวิสามัญซึ่งในความคาดหมาย จะ
 มีในปลายเดือนมิถุนายน และพระราช
 บัญญัติการควบคุมการขยายยาและ
 พระราชบัญญัติควบคุมการประกอบโรค
 ติดต่อก็จะใช้ก่อนเมื่อวันที่ ๑ ตุลาคม
 ก็เมื่อเราจะมีการประชุมในเดือนมิถุนายน
 ก็เมื่อเป็นเช่นนี้สภา ฯ ก็ชอบที่จะ
 พิจารณาพระราชบัญญัติสำคัญสองฉบับ
 ที่ข้าพเจ้าเสนออันนี้ในสมัยประชุมวิสามัญ
 หน้า ทั้งนี้มีความประสงค์จะให้สภา
 ผู้แทนราษฎร ได้ร่วมมือ ในการ ทำงาน
 ให้เป็น ประโยชน์ยิ่งขึ้น ข้าพเจ้าได้
 พิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวนั้น
 แล้ว มีข้อความหลาย ประการ ที่จะ ต้อง

แก้ไข และข้อสำคัญที่สุดพระราชบัญญัติ
 นี้จะต้องใช้บังคับก่อนวันที่ ๑ ตุลาคม
 และเรา จะประชุมระหว่างนั้นเป็นเวลา
 เดือนหรือสองเดือนกับรัฐบาลคง
 จะเตรียมตัวได้ ทั้งนี้ข้าพเจ้าอยากจะ
 วิงวอน สมัชชิก ในการ ที่จะ ร่วมมือกับ
 รัฐบาลทำงานเพื่อประโยชน์ของชาติ

น.ศ. หลวงธำรงนาวาสวัสดิ
 ร.น. รัฐมนตรีว่าการกระทรวง
 มหาดไทย : กล่าวว่ บัญหาใน
 เมืองแรกที่แยกข้อบังคับข้อ ๕๑ มา
 ใช้ให้หรือไม่นั้นก็ยังมีกรณีเป็นที่สงสัย
 เพราะเหตุว่าข้อ ๕๑ ว่า "เมื่อมีปัญหา
 ได้เถียงเกี่ยวกับการประชุมและการ
 ปรีกษา ซึ่งมีได้กำหนดไว้ในข้อบังคับ
 นี้ ให้ถือมติของที่ประชุมเป็นคำตัดสิน
 เด็ดขาด" ที่ปรีกษาในขณะนั้นร่างไม่
 มีปัญหาที่จะได้เถียงกัน ประการใด
 เพราะฉะนั้นในการที่จะเอาข้อ ๕๑ มา
 ใช้ นั้นจะชอบหรือไม่ แต่หาปัญหา
 นั้นข้าพเจ้าจะไม่คิดใจที่จะกล่าวปัญหา
 มีว่าในการที่จะให้สภา ฯ ทำระทำการ
 เช่นนั้นนั้นก็หมายความเป็นการเลิก
 ระเบียบแบบแผนซึ่งได้เคยอยู่ในสภา

เป็นต้นว่าเราโคกตกลงในวัน ก่อน รับ
 หลัการแล้ว แล้วจึงขึ้นก็เสนอญัตติ
 โดยอาศัยข้อ ๗๑ นี้ ว่าเรา ไม่ควรจะ
 รับ หลัการ หรือ ให้สภา ฯ พิจารณา
 ใหม่ และถ้าเป็นเช่นนั้นแล้วความศักดิ์
 สิทธิจะไม่มีเลยพูดถึงเรื่องผล รัฐบาล
 ได้ กล่าวว่าจะได้มีการเรียกประชุมสมัย
 วิสามัญ ในปีหน้า และ จะเรียก ประชุม
 วิสามัญ ในปีหน้าเมื่อใดนั้นรัฐบาลยังได้
 สงวนอยู่ เพราะเหตุว่า ถ้าแม้ว่าจะรับ
 ญัตติของผู้แทนราษฎรจังหวัดกาญจนบุรี
 ที่เสนอก็คง จะ ได้มี ประชุม ในเดือน
 มิถุนายนนั้น ถ้ามีความจำเป็นจะต้อง
 เรียก ประชุม ใน เดือนอื่น เป็น ต้น ว่า
 อาจจะเป็นเดือนตุลาคมหรืออาจจะเป็น
 ในเดือนพฤศจิกายนซึ่งเป็นเรื่องจำเป็น
 ที่ รัฐบาล คาดหมายว่าเรา จะต้องเรียก
 ประชุม ก็หมายความว่าเราจะต้องเรียก
 ประชุม ๒ ครั้งในปีนั้นเมื่อเป็นเช่นนั้น
 แล้วกำหนดการ ประชุม วิสามัญก็ยังไม่
 เป็นการแน่นอนแต่ประการใด ในการ
 ที่ รัฐบาล จะ ไปเตรียมการประการใดที่
 เกี่ยวกับเรื่องนี้ก็เป็นเรื่องที่ไม่แน่ แต่
 อย่างไรก็ดี ข้าพเจ้าเป็น ห่วง ในเรื่อง
 ระเบียบแบบแผน

นาย หอง อินทร์ ภูริพัฒน์
 ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุบลราชธานี :
 กล่าว ว่า ปัญหาในเรื่องระเบียบนั้นเข้าใจ
 ใจว่าเราทำได้ เพราะว่าในทางปฏิบัติ
 ของสภา ฯ นี้ได้กระทำมามากหลายครั้ง
 แล้ว เช่น พระราชบัญญัติระเบียบ
 ราชการตุลาการ ซึ่งรัฐมนตรีว่าการ
 กระทรวงมหาดไทยก็ได้เป็นกรรมธิการ
 อยู่ใน พระราชบัญญัตินี้ เราส่งการ
 แปล ญัตติภายใน ระยะเวลาที่สภา ฯ
 กำหนด แต่คณะกรรมธิการไม่สามารถ
 จะทำงานให้ทันได้ จึงได้ขอให้คณะ
 กรรมธิการ พิจารณาออก สมัย ประชุม
 ก็ พระราชบัญญัตินี้ก็มีเหตุผลเช่นเกี่ยว
 กัน ข้าพเจ้าเสนอขึ้นมิใช่ จะลบล้าง
 ประเพณี หรือ ระเบียบอย่างใด ไม่ แต่
 เห็นว่า โดย ความสามารถของบุคคล
 กรรมการของคณะกรรมธิการแล้ว ไม่
 สามารถจะทำกรพิจารณาพระราชบัญญัติ
 นี้ให้ละเอียดเรียบร้อยได้ จึงขอให้ที่
 ประชุมนี้ ให้ คณะ กรรมธิการ นั้น ได้
 พิจารณาพระราชบัญญัติทั้งสองฉบับนี้
 นอก สมัย ประชุม ส่วน การ แปล ญัตติ

ประธานสภา ฯ กล่าววา
 เรื่องนี้ ตามข้อบังคับข้อ ๖๔ มีวา
 "เมื่อรัฐบาลหรือ ประธาน ร้องสภาอาจ
 ลงมติให้คณะกรรมาธิการดำเนินการ
 ของสถานอกสมัช ประชุมได้." ก็เมื่อ
 ข้อบังคับเป็นเช่นนี้ และมีท่านสมาชิก
 ขอให้พิจารณาให้ คณะกรรมาธิการ
 ทำงาน ในร่าง พระราชบัญญัติสองฉบับ
 นี้ นอกสมัช ประชุม ก็เป็นหน้าที่ ของ
 รัฐบาล จะวินิจฉัยว่าจะทำการตามคำขอ
 ของท่าน หรือ ไม่ ถ้ารัฐบาลไม่ขอ
 ขำพเจ้าในหน้าที่ประธานก็ไม่ส่ง เพราะ
 ฉะนั้น จะตาม รัฐบาลว่าจะขอให้เป็นไป
 ตามข้อบังคับข้อ ๖๔ หรือไม่.

น.ต. หลวงธำรงนาถาสวัสดิ
 รม. รัฐมนตรีว่าการกระทรวง
 มหาดไทย : กล่าววา ความจริงใน
 เรื่องนี้ ไม่ใช่รัฐบาลอยากจะทำแต่เอา
 ชนะเอาอะไรกัน เพราะเราทำงานหวัง
 ผลด้วยกัน ขอเสนอของท่านสมาชิกก็
 มีมูล คือว่าถ้าเรได้ยึกเวลาออกไป
 แล้วกว พิจารณาอีกจะทำไค้ดียิ่งขึ้น
 แต่ทางฝ่ายรัฐบาลนี้ขอวิคกว่าผลที่จะได้
 จากการยึกเวลาไปนั้นอาจจะเสียผลมาก

กว่า กล่าวคือว่าพระราชบัญญัตินี้ออก
 ไม่ทันกำหนดเวลา และเจ้าหน้าที่
 ทำงาน จะเตรียมการ ไม่ทัน หรือ ไม่มี
 เจ้าหน้าที่ควบคุมก็หมายความว่าเราไม่
 มีกฎหมายการชวยยาคควบคุม ผลเสียก็
 ย่อมจะเกิดขึ้น และโดยเหตุที่พระราช
 บัญญัตินี้เป็น พระราชบัญญัติซึ่งไค้
 แก่ไข ปรับปรุง เรื่องเดิมซึ่งมีอยู่แล้ว
 เพราะฉะนั้น รัฐบาลหวังไว้ว่าด้วยความ
 สามารถของสภา ฯ และคณะกรรมา
 ธิการคงจะพิจารณาเรื่องนี้ด้วยดี และ
 ไค้ผ่าน พระราชบัญญัตินี้ ไค้ในสมัช
 ประชุมนี้ แต่ตามแนวำกรรมาธิการ
 รายงานมาว่าไม่สามารถจะดำเนินการ
 ไปไค้ รัฐบาลก็ไม่ขัดข้อง.

นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์
 ผู้แทนราษฎร จังหวัดอุบลราชธานี :
 กล่าววา ใน ข้อบังคับ ข้อ ๖๔ นั้น
 ขำพเจ้าไค้พุกแล้ว บัญชีในเรื่องการ
 ที่ความว่าสภา ฯ อาจลงมติ และมี
 นั้นอาจจะเป็นไปไค้ทั้งสองทาง และ
 ข้อ ๖๔ บัญญัติว่าเมื่อ รัฐบาล หรือ
 ประธานร้องขอ สภา ฯ อาจจะลงมติ
 ให้คณะกรรมาธิการ ดำเนินการของ

สภา ฯ นอกสมัยประชุมได้ แต่อีก
 ทางหนึ่งในเรื่องการเสนอญัตตินั้นเรามี
 ญัตติอยู่สองประการ ก็ญัตติที่เป็น
 ข้อผูกมัดเฉพาะการภายในของสภา กับ
 ญัตติที่เป็น ข้อผูกมัดรัฐบาล หรือ การ
 ภายนอกสภา แต่ญัตติในเรื่องนั้นนับว่า
 เป็นการผูกมัดเฉพาะการภายในสภา แม้
 ว่าในข้อบังคับจะระบุไว้เช่นนั้น ข้าพเจ้า
 ก็เข้าใจว่าเป็นญัตติที่สมบูรณ์ได้ แต่
 อย่างไรก็ตามเมื่อรัฐบาลไม่ประสงค์จะให้
 สภา ฯ ได้ร่วมมือพิจารณาพระราช
 บัญญัตินั้นโดยรอบคอบแล้ว บัญญัติก
 ึ่งจะเป็นผลไต่อย่างงามแต่อย่างไรก็ดี
 ข้าพเจ้าขอเรียนว่า สภา ฯ ได้ลงมติไป
 เมื่อวันก่อนนั้นก็ย่อมมีความหวังตามข้อ
 เสนอของรัฐบาลว่ารัฐบาลจะไม่เรียก
 ประชุมสมาชิกชุดนี้เลย เพราะฉะนั้น
 สภา ฯ นี้จึงดีกว่าตัวรัฐบาลไม่เรียกเช่น
 นั้น พระราชบัญญัติการชายาญิน่าจะ
 ออกไม่ไ้ แต่ครั้นเราได้ลงมติในเรื่อง
 พระราชบัญญัติการชายาญินี้ไปแล้ว สภา ฯ
 จึงลงมติอีกครั้งหนึ่งว่า จะให้มีการ
 ประชุมวิสามัญอีกครั้งหนึ่ง แต่ในวัน
 นั้นนั้นเราก็คงได้อภิปรายและรัฐบาลได้

กล่าวในที่นั้นก่อนข้างจะรับรองว่าจะ
 พยายามเรียกประชุมในวันที่ ๒๖ มิถุนายน
 เว้นแต่จะมีเหตุการณ์เปลี่ยนแปลงไป
 แต่ในชั้นนี้เราก็คงสันนิษฐานไว้ก่อนว่า
 รัฐบาลจะเรียกประชุมในวันทีกล่าวนั้น
 ได้ ถ้าแม้ว่ารัฐบาลสามารถจะเรียก
 ประชุมวิสามัญได้ อย่างซ้ำกันในเค
 ื่อกรกฎาคมหรือสิงหาคมเช่นนี้แล้ว การ
 จะให้พระราชบัญญัติทั้งสองฉบับนี้ได้
 ผ่านสภาไปโดยเรียบร้อยด้วยความร่วม
 มือของสมาชิกก็คงจะได้ผล แต่อย่างไร
 ก็ก็ตามแม้ว่ารัฐบาลไม่ยืนยัน ข้าพเจ้าก็
 ขอถอนญัตตินั้น

น. ต. หลวงธำรงนิวาสวัสดิศ
 ร. น. รัฐมนตรีว่าการกระทรวง
 มหาดไทย: กล่าวว่ เราต่างก็มุ่ง
 จะทำประโยชน์ด้วยกัน ความจริง
 รัฐบาลรัฐอยู่เหมือนกันว่า พระราช
 บัญญัติทั้ง ๒ นี้ ได้เสนอมานานส
 ภา ฯ กระชั้น แต่โดยเหตุที่ว่าความเสียหาย
 จะเกิดขึ้น จึงจึงวอนร้องขอสมาชิกขอ
 ให้ได้ออกไปในสมัยประชุมนี้ ส่วนที่

กล่าว ว่ารัฐบาลจะไม่มีการเรียกประชุม
 ดิสามัญในบיתהนั้น ข้าพเจ้านั้นเห็นว่า
 ข้าพเจ้าไม่ไต่กล่าว เป็นแต่ว่า อาจจะ
 ไม่มีการประชุมสมัยสามัญในบיתהกค
 แต่โดยเหตุที่ยุติ ได้เข้าสู่ ในระเบียบ
 อวาระสภา ฯ จะเป็นวิสามัญหรือสามัญ
 ด้เป็นการไม่แน่นอน รัฐบาลจะเรียก
 หรือไม่เรียกของงานเป็นต้น และนอก
 จากนั้น ยุติคดีที่จะให้เรียกในเคื่อน
 มีผู้นายัน รัฐบาลก็ได้แสดงชกข้อองแล้ว
 ความบางที่จะเรียกไม่ได้ จึงขออย่าให้สภา
 ผู้กมค จึงไต่ลงมติไป ก็เมื่อเป็นของ
 ไม่แน่นอนเช่นนี้แล้ว ถ้าเราจะมา
 ประวิงพระราชมัญยคือนั้นแล้ว ถ้า
 แม้ว่า ได้มีการ ประชุม ภายหลัง ตุลาคม
 แล้ว ผลเสียหายก็ย่อม จะเกิดขึ้น
 ข้าพเจ้าใครจะวิงวอน สมาชิกว่าถึงเวลา
 นี้ท่านก็มีเวลาที่พร้อมมือปรับปรุงให้ไต่
 ค้แต่เมื่อกรรมาธิการได้รายงานมาว่าไม่
 สามารถที่จะ ออกพระราชมัญยคิน ได้
 แล้ว รัฐบาลไม่ชกข้ออง

นายทองอยู่ พุฒพสน ผู้แทน
 ราษฎร จังหวัดนครบุรี : กล่าววว่า

ข้าพเจ้า ขอ สนับสนุน เพื่อ สมาชิก ใน
 การที่จะให้แปรญัตติกายนอกสมัยประ-
 ชุม ทั้งนี้เพราะเหตุว่า พระราชบัญญัติ
 นี้เป็นพระราช บัญญย คคที่ สกัญเกี่ยวกับ
 การขายยา ถ้าหากว่าขายไป แล้ว
 ราษฎรหมู่ใหญ่ หรือ พวกขายยา หมู่ใหญ่
 มีจำนวนมากใน ประเทศสยามจะ ได้รับ
 ความ กระทบ กระเทือน มากที่ เกี่ยว
 ความ จริงเราควร จะให้โอกาสต่อ คณะ
 กรรมาธิการที่จะ ได้ พิจารณา โดยรอบ-
 กอบ สำหรับผู้แปรญัตติ จะ ได้ ไป
 พยายามแปรญัตติให้คคที่สุดที่จะทำได้

ประธาน สภา ฯ : กล่าววว่า
 เรื่องแปรญัตติกคหมคบัญญัติแล้ว ตกกลง
 ให้แปรญัตติกายใน ๒ วัน ผู้เสนอก็ไม่ได้
 ขออะไร ขาขอให้กรรมาธิการพิจารณา
 นอกสมัยประชุม เป็นคำขอร้องให้
 เสนอขึ้นมาในเมื่อรัฐบาลไม่รับ เจ้าของ
 ขอดอน ข้าพเจ้าก็คิดว่าออกปกรายค่อ
 ไปไม่มีแล้ว เพราะเหตุคำขอขงคคคคที่
 จะขอร้องมีอยู่สองฝ่าย คือฝ่ายรัฐบาล
 ฝ่ายหนึ่งและสภา ฯ ฝ่ายหนึ่ง เพราะ
 ฉะนั้นเรื่องนั เมื่อผู้เป็นเจ้าของขอดอน

แล้ว ถ้าผมว่าไม่มีใครคัดค้าน ข้าพเจ้า
ถือว่าที่ประชุมอนุมัติ ในการที่ขอลอน
คือเมื่อมีมูลที่จะลอนได้ เพราะเหตุ
ว่าไม่อยากจะให้ระเบียบของสภาฯ
ที่โกลงมกไปแล้ว เพราะฉะนั้นเมื่อ
ไม่มีผู้ใดขัดข้อง ข้าพเจ้าถือว่าที่ประชุม
อนุมัติให้ลอนญัตตินั้นได้ ก็ต่อไป
นายทองอินทร์ฯ เสนอญัตติขึ้นอีกเรื่อง
หนึ่ง คือขอเสนอญัตติขอให้พิจารณา
ร่างพระราชบัญญัติเงิน อากาศานา
พุทธศักราช ๒๔๗๕ ในสมัยประชุม
สามัญหน้า.

นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์
ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุบลราชธานี :
กล่าวว่า ที่ข้าพเจ้าเสนอญัตติทั้งนี้
โดยได้รู้สึกอยู่แล้วว่าพระราชบัญญัติ
นี้เป็นพระราชบัญญัติสำคัญ ซึ่งอีกครึ่ง
หนึ่งสมาชิกกับรัฐบาลคงจะได้โต้แย้ง
กันเป็นอันมาก ในร่างพระราชบัญญัติ
สภาก็เกิดขึ้นเงินกานา พุทธศักราช
๒๔๕๐ นั้นว่าเป็นญัตติที่รัฐบาล
ได้ปฏิบัติมาเป็นเวลา ๓-๔ ปีแล้ว
พระราชบัญญัตินี้โดยก็มีปกติรูปการ

อย่างเดียวกัน มีเหตุผลอย่างเดียวกัน
แต่ที่ว่าทุกครั้งสมาชิกก็ได้กล่าวโต้แย้ง
คัดค้านกันเป็นอันมาก รัฐบาลน่าจะไ้
เสนอพระราชบัญญัตินี้มาในตอนต้น
สมัยประชุม เพราะว่าเป็นการที่จะลด
หรือไม่ลดนั้นก็เป็นการยืนยันแท้จริง
ของรัฐบาลอยู่แล้ว และรัฐบาลก็เสนอ
พระราชบัญญัตินี้มาโดยเวลาที่ระงับ
เช่นนี้ การที่จะพิจารณาพระราชบัญญัตินี้
ไปในขณะนั้นก็จะเป็นการเสียเวลาแก่
สภาฯ เป็นอันมาก ในการที่จะเลื่อน
พระราชบัญญัตินี้ไปนั้นขอเรียนว่าไม่
เป็นการเสียหายแก่ราษฎรแต่ประการ
ใดเลย เพราะว่าการที่รัฐบาลได้
พิกัดเก็บเงินกานาหรือการเก็บกานานั้น
จะเริ่มในปลายปี พ.ศ. ๒๔๗๐ คราว
ที่แล้วมานี้ เราได้เคยอนุมัติให้พระราช
บัญญัติสภาก็ทำในเดือนกันยายนหรือ
ตุลาคมที่แล้วมานี้เอง นักการเมืองก็
เพิ่งจะเริ่มในเดือนมีนาคมเช่นเดียวกับ
พระราชบัญญัติเก็บพิกัดอากาศานา
ถ้าเราเลื่อนไปประชุมในสมัยสามัญหน้า
ก็จะไม่มีการเสียหายและในคราวหน้า
ถ้าเรามาคัน อีกก็คงจะได้ไปสอนสภา

ข้อเท็จจริงและหาข้อเท็จจริงที่ ๆ มาฝาก
รัฐบาล ก่อนที่เราจะจากกันไป หวังว่า
รัฐบาลคงจะเห็น ออกเห็นใจสมาชิกที่จะ
นำความรู้สึกและข้อสังเกตต่าง ๆ ใน
สภาฯ และหวังว่ารัฐบาลจะให้โอกาส
แก่สมาชิกที่จะ ทำงานเพื่อราษฎรที่เขา
ได้ให้ความไว้วางใจมาแล้ว

ขุนสมาหารที่ตะคอก รัฐมนตรี
ช่วยว่าการกระทรวงการคลัง กล่าว
พระราชบัญญัติ ที่เสนอมานี้ ถ้าจะกล่าว
โดยเฉพาะ พระราชบัญญัติ อากร คำน่า
แล้ว วิธีปฏิบัติ การเป็นกึ่งท่านสมาชิก
ก็คือการเก็บนั้นอยู่ในตอนจวน ๆ
จะปลาย ๆ แต่ความพระราชบัญญัติอีก
๓-๔ อัน ก็คือพระราชบัญญัติ อากร
สวนใหญ่ พระราชบัญญัติ ไร่ย่อย และ
พระราชบัญญัติ อื่น ๆ ที่เสนอมาร่วมกัน
กับอนันต์ เวลาเก็บก่อน เพราะฉะนั้น
ในข้อที่ท่านสมาชิกจะขอไปเมื่อไรนั้น
ทางรัฐบาลก็ไม่ควรจะสนใจนัก แต่หาก
ว่ารัฐบาลมีเหตุผลหลายประการ ซึ่ง
อยากจะเรียนให้ท่านสมาชิกถือ คือ ใน
ข้อแรกเกี่ยวกับนโยบายอันมุ่งว่าในการ

เก็บภาษี อากรนั้น ได้มีการตั้ง กระตุ่ตาม
ได้มีการเปิดอภิปรายมาแล้ว และมี การ
พูด ในเรื่อง พระราช บัญญัติ นี้ มาแล้ว
หลายครั้ง และลงท้ายรัฐบาลก็เห็นว่า
การเก็บอากรค่านานี้ควรจะได้ปรับปรุง
แต่เมื่อเรา ได้ ได้โดยังกัน มาหลายครั้ง
แล้วก็เห็นได้ว่านโยบายของสมาชิกและ
ของรัฐบาลนั้น ตรงกันคือเราจะต้อง
ปรับปรุงแต่ในทางที่รัฐบาลจะปรับปรุงๆ
ในวิธีที่เรียกว่า แล่นกรเวินิว เซทเทิล-
เมนต์ ซึ่งสภาฯ นี้ก็มักจะพอใจ และ
เหตุผล ในการที่จะ สนับสนุน ว่าสภาฯ
พอใจก็คือว่า ในบั้น รัฐบาล ได้กึ่งม-
ประมาณในการที่จะเริ่มการและเข้าใจว่า
สภาฯ ได้ผ่านเงินจำนวนก้อนนั้นมาแล้ว
เพราะฉะนั้นในปัญหาที่ว่า จะทำพระราช
บัญญัติ อากร คำน่า ให้ดีขึ้นนั้น เราจำเป็น
จะต้องทำคามรูป รัฐบาลและสมาชิก
ก็จะพอใจในเรื่อง แล่นกรเวินิว
เซทเทิลเมนต์ ที่ได้เรียนมาแล้ว ที่
ปัญหานโยบายที่เรา ได้รับกัน นั้นแล้ว
เราจำเป็นจะต้องอาศัยเวลาการกระทำ
นั้นก็จะ ไม่สามารถ ทำ ได้เร็ววันนัก
แต่ พระราช บัญญัติ ฉบับนี้ ก็จะเป็น
ครั้งหลังที่สุดที่จะให้ผ่านสภาฯ เฉพาะ

คราวนี้เสียก่อน ซึ่งเราทำวิธีนี้สำเร็จ
 ไปในทางนโยบาย ทั้งเหตุผลในเรื่อง
 วิธีปฏิบัติการ ในเหตุผลวิธีปฏิบัติการ
 นั้น ท่านสมาชิกจะสังเกตเห็นได้ว่าความ
 รู้สึกของราษฎรอาจจะไม่ต่างกันก็ได้ ก็
 ก็อย่างทุก ๆ ครั้งที่เราลดอากรให้กึ่งหนึ่ง
 นั้น เราลดให้ร้อยละ ๑๐ ส่วนใหญ่
 ทั้ง ๔ ฉบับรวมกัน และเราจะพักอากร
 ค่านาไว้ เราออกเพียง ๓ ฉบับ ซึ่ง
 สมาชิกก็คงจะรับรองว่าการเก็บนั้นมิได้
 เก็บปลายปี เก็บก่อนต้นและตอนกลาง
 มีตามผลที่ได้เห็นมาแล้ว เมื่อเป็น
 เช่นนั้นแล้ว ความรู้สึกของราษฎรรู้สึก
 ว่าปีหน้าทำไม่ออกสามอย่าง สำหรับ
 อากรค่านาทำไมจะไปไร่ ออกในคราว
 โฉนด อย่างนั้นจะเป็นที่ควรเชื่ออีกหรือ
 ไม่ เป็นข้อที่ท่านสมาชิกควรจะโต้แย้ง
 อีกข้อหนึ่งที่ว่าถ้าลด ๆ นี้จะได้มีการ
 ประชุมวิสามัญแล้ว แล้วรัฐบาลอาจจะ
 เสนอพระราชบัญญัติอากรค่านาได้นั้น
 ก็เป็นความจริง ถ้าเป็นเช่นนั้น ก็ว่า
 ขอให้ท่านสมาชิกได้โปรดระลึกว่าการ
 ที่เราจะปล่อยให้กฎหมายวางอยู่ไม่รู้ว่า
 จะเก็บในอัตราใดหรือไม่ใน ในทาง

การปฏิบัติ ได้มีการโต้ตอบกันอย่างมาก
 เสียเวลามาก ถึงในคราวที่แล้ว ซึ่ง
 รัฐบาลเองก็รู้สึกหนักใจในข้อนี้เป็นอัน
 มากทีนี้อีกข้อหนึ่งก็คือว่า ถ้าหากว่าเรา
 จะได้พิจารณาในขณะนั้น ซึ่งอาจจะมิใช่
 ในสมัยหน้านั้นได้อีกครั้งหนึ่ง และเรา
 อาจจะให้ผูกพันโดยละเอียดกว่า เพื่อ
 เผอิญในขณะนั้นมีพระราชบัญญัติขึ้นมา
 อีกมากมาย ซึ่งเราไม่สามารถจะรู้
 เหตุการณ์ ได้ว่าจะมีหรือไม่ใน การ
 พิจารณานั้นข้าพเจ้าเชื่อว่าถ้าคงจะ
 เผลอไผลยิ่งกว่านี้อีก และมีรวมความ
 แล้ว ท่านสมาชิกคงจะเห็นได้ว่าใน
 พระราชบัญญัตินี้ ในข้อที่สามลักษณะ
 อักษรนั้น ไม่มีเปลี่ยนแปลง จากเมื่อ
 ๒-๓ ปีที่แล้วมาแล้วเลย ที่จะได้ยกขึ้น
 นั้นก็ข้อนโยบายที่จะลดกึ่งหนึ่งหรือจะ
 เท่านั้น ในข้อนี้เห็นจะต้องอาศัยการ
 ปรับปรุงใหม่ทั้งที่ข้าพเจ้าได้ยกขึ้นมาแล้ว
 ข้างต้น เพราะฉะนั้นหวังว่าท่าน
 สมาชิกคงจะเห็นใจรัฐบาลบ้าง.

ขุนเสนา ศัตรู ผู้แทนราษฎร
 จังหวัดร้อยเอ็ด: กล่าวไว้ ข้างหน้า

เห็น ด้วยกับผู้แปร ญัตติ ว่า ควร เลื่อน
 พระราชบัญญัติ ทิศอากร คำนานไป ในสมัย
 ประชุมคราวหน้า เพราะเหตุว่า พระราช
 บัญญัตินี้ เกี่ยวกับการ ไล่เสียของราษฎร
 อีกประการหนึ่ง เรา ก็ทราบกันอยู่แล้ว ว่า
 การทำมาบั้นนี้ ไม่ ไคผลดี และราษฎร
 ออกประท้วง สำหรับ สมาชิกสภา อาจจะได้
 กลับไป บ้านของ คนใน เมื่อ เลิกสมัย ประชุม
 นี้แล้ว เราจะได้ ไปดู พฤติการณ์ ของ
 ราษฎร ของ เรา ว่า ยากจน เข้มใจ อย่างไร
 เราจะได้ นำ ความเห็น นั้น มา สู่สภา ต่อไป
 ที่ทำว่า สำหรับ ฝ่าย รัฐบาล กล่าว ว่า ถ้า
 ไม่ ออก พระราช บัญญัติ นี้ พร้อมกับ
 พระราช บัญญัติ อากร ส่วน ใหญ่ และ
 พระราช บัญญัติ ทัศนศาสตร์ หรือ ไร่ อ้อย
 ทั้งนี้ เป็น ต้น ว่า ราษฎร จะ แปร ลกใจ ใน ข้อ
 นั้น ข้าพเจ้า ยัง เห็น ว่า ไม่ ประหลาด อะไร
 เลย เช่น อย่าง มี กลาสน์ เรา ก็ ออก ภาย หลัง
 กว้าน และ เรา ก็ มี พระราช บัญญัติ อยู่ แล้ว
 คั้ง ที่ สมาชิก โคกกลาว มา แล้ว สำหรับ
 พระราช บัญญัติ นี้ เรา ก็ จะ ต้อง กับ ปลาย มี
 ถ้า เรา จะ มา ไค ถึง ยง กัน ดัง ข้อ เเท็จ จริง
 ตาม พฤติการณ์ ที่ เป็น อยู่ เวลา นี้ โดย มาก
 สมาชิก ก็ ไม้ คัก ประชุม เสีย เป็น เวลา
 นาน แล้ว เรา ไม้ ได้ เห็น ความ จริง ของ
 ราษฎร เป็น อยู่ อย่างไร ก็ จะ เป็น การ

เสียผล และ เสีย เวลา ของ กานี้ ไป มาก
 แล้ว อีก ประการ หนึ่ง เวลา ที่ จวน จะ ปัก
 สมัย ประชุม อยู่ แล้ว ยัง อยู่ ที่ ๑ วัน เท่านั้น
 เรา จะ สามารถ ทำ ให้ ไค ไค หรือ เรา เป็น
 ผู้ แทน ราษฎร เรา มี หน้าที่ ที่ จะ ต้อง
 ช่วย เหลือ ทุก ช่อ ช่อ ของ ราษฎร ใน สิ่ง ที่
 จำ เป็น ที่ เกี่ยว กับ การ ไค เสีย อย่าง ใน
 พระราช บัญญัติ คำนาน ข้าพเจ้า เห็น ว่า
 พระราช บัญญัติ นี้ เป็น พระราช บัญญัติ
 สำคัญ เป็น หน้าที่ ของ สมาชิก ทุก คน ที่ จะ
 ต้อง เอา ใจ ใส่ เพื่อ ไม่ ให้ เป็นการ เสีย เวลา
 ข้าพเจ้า จึง ขอ เสนอ ญัตติ ว่า จะ เลื่อน ไป
 ตาม ผู้ แปร ญัตติ หรือ จะ เอา ที่ รัฐ บาล
 เสนอ นั้น

นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์
 ผู้แทนราษฎร จังหวัดอุบลราชธานี :
 กล่าว ว่า รัฐ บาล โคกกลาว เมื่อ กั้น ว่า
 หวัง ว่า สภา จะ เห็น ออก เห็น ใจ รัฐ บาล
 และ ข้าพเจ้า ก็ ไค กลาว แล้ว ว่า ข้าพเจ้า
 หวัง ใจ ว่า รัฐ บาล คง จะ เห็น ออก เห็น ใจ
 สมาชิก คือ ทาง ฝ่าย ทาง ที่ ขอ ร้อง ที่ จะ ให้
 เห็น ออก เห็น ใจ ซึ่ง กัน และ กัน แต่ สำหรับ
 สมาชิก นั้น ได้ รู้สึก เห็น ออก เห็น ใจ นาน แล้ว
 ก็ อ่า จะ แกล้ง สมาชิก พระราช บัญญัติ นี้
 ทำ ไม้ ไม่ เสนอ มา คั้ง แต่ ทัศนสมัย ประชุม

ซึ่งหลักการและเหตุผลและนโยบายของ
 รัฐบาลก็รู้อยู่แล้วว่าจะต้องลบกึ่งหนึ่ง
 เมื่อลบกึ่งหนึ่งแล้ว ข้าพเจ้าสังเกตมา
 หลายปีแล้วว่ารัฐบาลไม่เสนอในต้นสมัย
 ประชุมเลยมาเสนอเมื่อ ๔-๕ วันจะมีที่
 สมัยประชุมเสมอ ซึ่งจะไม่ให้โอกาส
 แก่สมาชิกอภิปรายได้เต็มที่และเมื่อปลาย
 นี้เหตุการณ์อะไรเกิดขึ้น ข้าพเจ้าหวังใจ
 ว่าคงจะ ได้เห็นแล้ว คงยังจำ ได้ที่อยู่
 ใน เรื่อง ที่ เกี่ยว ขว กับ พระ ราช บัญญัติ นี้
 เพราะฉะนั้น ในการที่จะเห็นอกเห็นใจ
 กันนั้น ถ้าแม้ว่ารัฐบาลได้ตั้งใจจะเสนอ
 พระราชบัญญัตินี้มาทั้งแก่ต้นสมัยประชุม
 แล้ว เราก็จะมีเวลาพิจารณาอย่าง
 รอบคอบ แต่ข้าพเจ้าเสียใจที่รัฐบาล
 ไม่ได้เสนอมาในต้นสมัยแล้วมาเสนอ
 เอาอีก ๒-๓ วันจะมีที่ประชุมเช่นนี้
 แล้วมาร้อง ขอให้สภาเห็น ออกเห็นใจ
 พระราชบัญญัติเช่นนี้เคยมีเสนอมา
 ๓-๔ ปีแล้ว รัฐบาลได้เสนอมาอีก
 ๓ วันจะมีที่ประชุมประชุม แล้วบันทึก
 ข้างท้ายว่าควนๆเป็นฉบับที่ ๔ เช่นนี้แล้ว
 เพราะฉะนั้นในเรื่องนี้ ถ้าให้โอกาส
 แก่สมาชิกอภิปรายให้เต็มที่ ทั้งนี้
 ข้าพเจ้าคิดว่าวอนอีกครั้งหนึ่งว่าอยากจะ

ร่วมมือกับรัฐบาล อยากจะประสานงาน
 กับรัฐบาล ington ของชาติใกล้ลงไป
 ด้วยดีแล้ว ข้าพเจ้า ได้รู้สึกเห็น ออก
 เห็นใจชาวนาเป็นอันมาก ที่ไปเป็นเผด็จ
 ทำนาไม่ได้ผลในสิ่งเหล่านี้ ถ้าแม้ว่า
 รัฐบาลมีเสียงข้าง มากชนผู้คดีของ
 ข้าพเจ้าแล้วเราก็จะได้แสดงความข้องใจ
 และข้อเท็จจริงให้แก่รัฐบาลอีกครั้งหนึ่ง
 ขอให้ลงมติ

มีสมาชิกรับรอง

ประธานสภาฯ : กล่าววา
 บัญญัติที่จะขอให้ประชุมนี้ว่าเจตน์มีว่า
 จะให้เลื่อนการพิจารณาพระราช
 บัญญัติลออกากรคานา พุทธศักราช
 ๒๔๘๐ ไปสมัยประชุมวิสามัญหน้าหรือ
 ไม่ ตามที่มีผู้เสนออยู่กั้น ผู้ใดเห็นว่า
 ควรจะเลื่อนการพิจารณาพระราช
 บัญญัติลออกากรคานา พุทธศักราช
 ๒๔๘๐ ไปในสมัยประชุมหน้า ขอให้
 ไปรคอกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือ ๒๕ ท่าน

ประธานสภาฯ : กล่าววา
 ผู้ใดที่ไม่เห็นด้วย ขอให้ไปรคอกมือขึ้น
 มีสมาชิกยกมือ ๔๔ ท่าน

ประธานสภาฯ : กล่าววา
ก่อนว่าพิจารณาในสมัยประชุมนี้ วาระ
ต่อไปร่างพระราชบัญญัติลิกคักเก็บเงิน
อากร พุทธศักราช ๒๔๙๐ รวม
ฉบับ ขอให้รัฐบาลแถลง

ขุนสมาหารทิศคดี รัฐมนตรี
ตอบว่าการกระทรวงการคลัง : กล่าววา
ข้อเท็จจริงพระราชบัญญัติลิกคักเก็บเงิน
ค่านา พ.ศ. ๒๔๗๙ พระราชบัญญัติ
ลิกคักตราเก็บเงินอากร ส่วนใหญ่
พ.ศ. ๒๔๗๙ พระราชบัญญัติลิกคักตรา
เก็บเงินภาษาค้าที่ไว้อยู่ พ.ศ. ๒๔๗๙
และพระราชบัญญัติลิกคักตราเก็บเงินภาษี
ไว้อาสูบ พ.ศ. ๒๔๗๙ ซึ่งมีบทบัญญัติ
เอาไว้ว่าจะลดได้เฉพาะปี พ.ศ. ๒๔๗๙ นั้น
ขณะนี้จวนจะสิ้นสุดลงในปี พ.ศ. นี้
อยู่แล้ว รัฐบาลเห็นเป็นการสมควรที่จะให้
การลดนี้คงอยู่ใน พ.ศ. ๒๔๙๐ ต่อไป
เพราะฉะนั้นรัฐบาลจึงได้เสนอพระราช-
บัญญัติทั้ง ๔ ฉบับ ขุนมาทวงศ์ว่าสภา
นี้คงจะรับหลักการ

ประธานสภาฯ : กล่าววา
ขอให้พิจารณาทีละฉบับดีกว่า ประเดี๋ยว

จะเป็นการยุ่ง คือไปพิจารณาพระราช-
บัญญัติลิกคักเก็บเงินค่านา พุทธ-
ศักราช ๒๔๙๐

นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์
ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุบลราชธานี :
กล่าวว่า ข้าพเจ้าใครจะไขข้อเท็จจริง
ให้ประจักษ์แก่สภาฯ นี้ก็ควรทั้งวา
ในเรื่องอากรค่านานาสมาชิกเป็นส่วนมาก
ที่เป็นผู้แทนราษฎรมาจากท้องถิ่น ได้รู้
เห็นข้อเท็จจริงเป็นอันมากว่าเป็นอากร
ที่ราษฎรได้รับภาระอันหนักอยู่แล้ว
เป็นอันมาก ข้อนี้ข้าพเจ้าได้เคยเห็น
ประจักษ์พยานอย่างเด่นชัดที่พื้นสภานาน
คือเมื่อปลายปี พ.ศ. ๒๔๗๙ เมื่อรัฐบาล
ได้เสนอพระราชบัญญัติลิกคักค่านา
พ.ศ. ๒๔๗๙ ต่อสภาผู้แทนราษฎร
เราได้มีการโต้เถียงกันอย่างเด็ดร้อน
รุนแรง และในที่สุดเมื่อลงมติไปแล้ว
ปรากฏว่าสภาฯ ไม่รับหลักการแห่งร่าง
พระราชบัญญัตินี้ และต่อมาในระหว่าง
นั้น ได้ปรากฏเหตุการณ์ที่น่าพิศวงบ้าง
และมีผู้ยกเอาญัตตินั้น ไปกล่าวในทาง
อกศลข้าพเจ้าจึงเห็นว่า ในการที่เราจะ
เข้าใจหลักการของพระราชบัญญัติหรือ
การอภิปรายของสมาชิกผู้ใดไปนั้นย่อม

เป็นการลดเคลื่อน รัฐบาลโคเสนอ
 รางพระราชบัญญัติที่ลิดกักเก็บเงินค่านา
 มาในอัครกิดเคลื่อนหนึ่ง สมาชิกที่
 คัดค้านเห็นว่าการลิดกักหนึ่งนั้น ไม่เป็น
 การสมควรแก่ในเวลาปัจจุบันนี้ ควบที่
 จะลิดกักหรือว่าหาวิธีปรับปรุงให้ดีขึ้น
 หนึ่งยอมเป็นการเข้าไว้ว่าสภานี้ความ
 ประสงค์จะให้ลิดกักหรือให้ลิดปรับปรุง
 อากรค่านาให้มีทางเสมอภาคยิ่งขึ้น และ
 โดยเหตุที่ข้าพเจ้าได้กล่าวมาหลายครั้ง
 แล้ว ว่าสำหรับอากรค่านา ข้าพเจ้า
 มีความเห็นยืนยันอย่างเดิมว่า เราไม่ควร
 จะรับไว้พิจารณาต่อไป ในการที่ไม่รับ
 หลัการนี้โดยมีความมุ่งหมายอยู่ในเรื่อง
 ของการ ลิด ของ พระ ราช บัญญัติ ที่ ลิด
 กักหนึ่งนั้น ไม่เป็นการเพียงพอแก่ฐานะ
 ของราษฎรชาวนาในเวลาอันนี้ คือราษฎร
 นั้น ได้รับความเดือดร้อนในเรื่องอากร
 ค่านานี้เป็นอันมาก ในการที่รัฐบาลโค
 เเสนอลิดกักหนึ่งไม่เป็นการสมควรใน
 เวลาอันนี้ และในฐานะปัจจุบันนี้ เพราะ
 ฉะนั้น ข้าพเจ้าได้ยกความประสงค์ของ
 ข้าพเจ้าลงไปเช่นนี้ ก็เป็นอันนับได้ว่า
 ข้าพเจ้ามีความประสงค์ที่จะให้ลิดเงิน
 ค่าอากรค่านาอย่างสูง ที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน
 นี้ คือเก็บกักอัครค่านา ที่ข้าพเจ้าจะ

สนับสนุนขออภิปรายกันเมื่อ ๒๕๔ ปี
 นั้น แล้วว่าในเป็นการทำของราษฎร
 โคเสนอน้อยมาก เฉพาะราษฎรในจังหวัด
 ของข้าพเจ้านั้นปรากฏว่าการทำงานเสียหลาย
 มากกว่าครึ่ง ราษฎร นายอำเภอ อําเภอ
 พักหยาก อําเภอโสทร และอำเภออื่นๆ
 เหล่านี้ปรากฏว่าได้รับความเดือดร้อน
 อยู่แล้วเป็นอันมาก และในหลายจังหวัด
 โคเสนอความทุกข์ยากของราษฎรมาซึ่ง
 กระทรวงมหาดไทย เช่น จังหวัด
 มหาสารคาม จังหวัดนครราชสีมา
 ก็ได้รับความทุกข์จากรัฐบาลมาแล้ว
 เป็นที่อย่างน่าสรรเสริญที่รัฐบาลโคเสนอ
 บรรเทาทุกข์ราษฎรที่ตกอยู่ยากอยู่ใน
 โดยส่งเงินและข้าไปแจกจ่ายเพื่อประทัง
 ชีวิตไปวันหนึ่งๆ แต่ฐานะของราษฎรที่
 ได้รบผ่อนหนักเป็นเบาขึ้น ในการบรรเทา
 ความเดือดร้อนอย่างแท้จริงก็หาไม่
 เราปรากฏข้อเท็จจริงอยู่แล้วว่าราษฎร
 เหล่านี้ ไม่มีข้าพเจ้าจะรับประทาน และ
 รัฐบาลโคเข้าช่วยเหลือ บัญชาในเรื่อง
 อากรค่านานี้ราษฎรจะมีความสามารถ
 เสียได้อย่างไร และการปลุกชาวของ
 ราษฎรมีการเสียหายมาก และข้อที่น่าก
 ดึงทางเจ้าหน้าที่ที่จะโคเร่งรัดเรียกเก็บ
 อากรค่านา ในการเร่งรัดเรียกเก็บอากร

กันนั้น ชั้นแรกก็จะต้องขอหมาย
 ไขฎฐ จะต้องเสียค่าหมาย ๑ บาท
 ราษฎรนั้น ไม่เสียเงินค่าอากร ค่านาที่
 ค้อออกหมายไปนั้น เจ้าพนักงาน จะได
 ภารียศทวีปดินของชาวนาของผู้ นั้น
 ไปได้ เพราะฉะนั้นจึงเป็นการ ที่น่า
 ใจกว่า ราษฎรในจังหวัดที่ ได้รับความ
 ทุกข์ยากเนื่องจากกรทำนา ในปี พ.ศ.
 ๒๔๗๕ นี้จะได้รับความเดือดร้อนของ
 ากรค่านาน เป็นทั่วทุกในบ่ที่แล้ว มา
 ปี พ.ศ. ๒๔๗๖ เราได้ทำกรวางม
 ความทุกข์ยากของ ราษฎร อยู่แล้วเป็น
 ย่างมาก และในขณะนั้นฐานะของราษฎร
 ครอบความบ่มีค่นมาก ราษฎรไม่มีราย
 อกเพียงพอกที่จะเลี้ยงชีพ และอนุก
 ครอบครวให้ ได้รับความปลกดีสุข เมื่อ
 ปัญหาใหม่มาสู่เดพระหนานแล้ว ปัญหา
 ึ่งของากรค่านาก็ย่อมจะเกิดขึ้น เป็นเง
 ามตามตัวไป ในการที่จะต้องเก็บอากรค
 าค่าเป็นเงตามตัวนี้แหละ เป็นปัญหาที่
 รัฐบาลจะต้องพอนหนักเป็นเบาในเรื่อง
 ากรค่านานเพราะฉะนั้นพระราชาบัญญัติ
 ึ่งไม่ควรจะ รับ หลัก การ ไว้พิจารณา
 มีอสถาน จะ ไคลงมก ไม่รับ พระ ราช
 บัญญัติกัน ไว้พิ จาร ณาแล้ว ก็ย่อมจะเป็น
 ภาระ ผู้กมก รัฐบาล ให้หา ทาง พิ จาร ณา

ลดหย่อนในเรื่องอากรค่านานให้น้อยกว่า
 ที่ เป็นอยู่ในเวลานั้น
 พระพิพิชธินากร ผู้แทนราษฎร
 จังหวัดเชียงใหม่: กล่าวว่ ข้าพเจ้า
 ขอรับรองคำพูดของผู้แทนราษฎรจังหวัด
 อุบล ฯ ทุก ๆ คำ และขอกราบเรียนต่อ
 สภา ฯ นี้เพิ่มเติมบ้างเล็กน้อย ตามความ
 รู้สึกและความเห็นของข้าพเจ้า ตั้งแต่
 ย่างเข้ามาเป็นผู้แทนราษฎร เราได้รู้
 สึกกันแล้วว่า ชาวนาได้รับความเดือด
 ร้อนเป็นอันมาก แต่ว่าเรทุกคนก็
 เหมือนปลุกฎาญด้วยปากก็ ี หรือ ค้วย
 ีจิวก ค้วยใจ และค้วยกิริยาบ้าง ๆ ว่า
 เราจะช่วยชาวนา ซึ่งเป็นกรทุกต้นหลัง
 ของเรา ทั้งนี้ปรากฏว่าได้มีปรากฏอยู่
 แล้ว อยู่ในราชการของรัฐบาลก็ช่วยแม่แก้
 ราชงานของที่ปรึกษาเกือบจะทุกท่าน
 และราชงานของผู้สำรวจเศรษฐกิจเกือบ
 จะทุกท่าน โดยเฉพาะอย่างจริงผู้ที่อยู่
 ภาคอีสานก็เดือดร้อนมาก กรอบครวหนึ่ง
 จะหาสัก ๕ บาทก็หาขาย นอกภาคก็เสีย
 ค่ารัชูปกรและจะต้องเสียค่ารัชเป็น
 ของแรงมาก และเป็น ภาระ บับหลัง อยู่
 ความจริงเขาเป็นราษฎรผู้มีศ้อธรรมมาก
 ไม่อยากจะไปข้องแะกับใครเลย แต่

โดยเหตุที่เขาจะกองทัพหรือหารายได้ให้
 แก่รัฐ ก็จะต้องเสียเงินรัชชูปกร และ
 กำนาน บางทีต้องถูกเสทลงชายนาน
 นี้เป็นเรื่องที่น่าสงสารอย่างยิ่ง เพราะ
 เหตุฉะนั้นแหละ ราษฎรจะคงเก็บ
 เงินอากรค่าน้ำค่างหนึ่งโดยไม่ปรับปรุง
 เลย คงงั้นข้าพเจ้าเห็นว่า ไม่เป็นการ
 สมควรอย่างยิ่ง และ ไม่สมควรที่จะจับ
 ทัดการเลย รัฐบาลควรจะแก้ไขเช่น
 กับเวลาคนที่มาอยู่ ๑๐ ไร่ให้ยกเว้น
 เสียค่าน้ำเป็นต้น ขอเปรียบเทียบให้ฟัง
 ว่า คนทำนา นอกจากจะต้องเสียค่าน้ำ
 นี้แล้ว เวลาข้าวของเขาออกไปทาง-
 ประเทศก็จะต้องเสียอีก เพราะฉะนั้น
 ข้าพเจ้าเห็นว่าเขาเสียเปรียบแก่คนอื่น
 เป็นอันมาก เช่นอย่างเวลานักขี้ไก่
 ขออย่าโกรธสักแล้วกัน ชาวบักขี้ไก่มี
 ยาง เวลาส่งยางก็ต้องเสียภาษีค่างจริง
 แต่มีสวนยางค่างหมื่น ไร่ก็ ไม่เสียอากร
 อะไรเลย ส่วนการทำนาเพียงไร่เดียว
 ต้องเสีย ๒๐ สตางค์เป็นต้นเงินนี้ และ
 จะต้องเสียค่าน้ำอีก แต่ไม่มีใครเห็นอก
 เมื่อเป็นเช่นนี้แล้ว รู้สึกว่าการที่มาเป็น
 สมาชิกนี้ มีส่วนที่จะออกพระราชบัญญัติ
 นี้ไป จะไปผูกคอพวกเรา นี่เป็นสิ่งที่
 น่าละอายและน่าเสียใจอย่างยิ่ง และก็

ไม่อยากจะพูดมากกว่านี้ พระเจ้าพูด
 มากหรือพูดแรง ๆ ท่านประธานอาจ
 ลงโทษอีกก็ได้.

ขุนพิเคราะห์คดี ผู้แทนราษฎร
 จังหวัดสุพรรณบุรี : กล่าวไว้ในเรื่องอากร
 กำนาน เมื่อมีก่อนที่เรามีกฎหมัก
 ในสมัยที่ยังมีพระราชบัญญัติเก็บ ขวด
 ใต้ใต้เคียงอยู่แล้วว่า ผู้ที่ทำนาได้
 เพียง ๒๐ ไร่ ไม่ควรจะถูก เพราะ
 ราษฎรเดือดร้อนนัก มาเป็นข้าพเจ้า
 ได้รู้เห็นเหตุการณ์ทางภาคอีสานมา
 หมกจนถึงทางอุดรด้วย ข้าพเจ้าได้
 มาแล้ว คือได้เห็นสภาพของการทำ
 และเสียหาย วิทยาศาสตร์ ก็ทำ
 อาศัยกำลังน้ำกำลังฝน เมื่อฝนไม่ตก
 มา นักแห่งแสงไปถึงกับเขยิบไม่
 ผลเลย แม้แต่จะให้ใครจะบอกกัน แต่
 ในบางแห่งได้ผลก็มี ไม่ได้ผลก็มี แต่
 ได้ผลนั้นก็เก็บเกี่ยวกันทันทีไปแล้ว
 เอาอะไรมาเสียค่าน้ำ การที่เอาไปเสีย
 ก็เพียงหาบตะสามสิบสตางค์ เท่านั้น
 ค่าน้ำส่งก็ไม่มีถึงกระนั้นนัก ราษฎรก็
 ต้องขายเอาเงินมาเสียรัชชูปกร ก็
 หนีไปเสียภายหลัง และทำนาไม่ได้อะไร

อย เมื่อเป็นเช่นนั้นแล้ว ก็ตกลงต้อง
 ถอดทรัพย์คืนไว้ก่อน ยึดเอาไรนา
 ถอดกระบือไปหมก เมื่อเป็นเช่นนั้นแล้ว
 ก็ให้ไปตรวจการไร่ เมื่อมีก่อนข้าพเจ้า
 ไร่ของขอ บินก็อยากจะขอความกรุณา
 ไปเช่นเดียวกัน เพราะเหตุฉะนั้น ใน
 ไร่ก็ستانทุกๆ คนทำนาเดียวหาทั้งหมด
 ข้าพเจ้าได้เคยเห็น มาเป็น ของ แนนอน
 ไร่ทุกถึงลักษณะ ที่จะ ให้เขาเสียค่านา
 ไร่ละบางก็มีที่นาเพียง ๔-๕ ไร่ และ
 ไม่มีเงินเสีย ข้าพเจ้าก็คิดว่าเราควร จะ
 ให้อบรมให้ทางหรือให้แนวแก่พลเมือง
 ของเราให้รู้จักการท้าวของประเทศเรา
 ตามแบบที่ถูกต้องสมบูรณ์และให้รัฐบาล
 ได้ช่วยเหลือราษฎรโดยสมควรที่เราจะ
 ช่วยเหลือได้ แทนเป็นการสนใจจริงๆ
 ข้าพเจ้าได้รู้จักและเห็นอกพลเมือง ของ
 ข้าพเจ้ามาคง ๔ ปีเข้าเป็นที่แล้ว เพราะ
 ฉะนั้น ข้าพเจ้าเห็นว่าหลักการนี้แม้ที่สุก
 ถาวรรัฐบาล จะไม่ผอนสนผ่อนยาวเช่นนี้
 ข้าพเจ้าก็คิดว่าอย่ารีบหลักการ.

ขุนเสนาสวัสดิ์ ผู้แทนราษฎร
 จังหวัดร้อยเอ็ด; กล่าวไว้ สำหรับ

การลดภาษีอากรนี้ ข้าพเจ้าได้ศึกษาน
 มาทุกปีแล้ว ก็เป็นการจำเป็นอยู่ของ
 ที่ข้าพเจ้าจะต้องศึกษาค้นต่อไป ไร่ว่า
 ข้าพเจ้าจะ ไม่รู้จักหน้าที่ของพลเมือง
 หรือของราษฎรก็หาไม่ ราษฎรทุกคน
 มีหน้าที่และรู้สึกดีว่าจะต้องเสียภาษีอากร
 เพราะบำรุง การ ปก ครอบ ของประเทศ
 เพื่อความอยู่เย็นเป็นสุขของเขา แก่ด้วย
 เหตุผลที่ข้าพเจ้าใคร่จะศึกษานั้น ไร่
 ว่า จะ ยก ชื่อนั้น ขึ้นอ้างแต่อย่างเดียว
 เหตุว่าความขัดสนเกิดขึ้นในภาคอีสาน
 จึงทำนสมาธิสามท่านได้กล่าวมาแล้ว
 เป็นความจริง แม้แต่จังหวัดของข้าพเจ้า
 เองก็ได้เกิดออกยาก เพราะ ฝนแล้งและ
 ข้าวแพงทำนรัฐมนตรีว่าการกระทรวง-
 เกษตรก็ได้ทราบค้อยแล้ว ท่านได้ล
 กงประมาณลง แต่ส่วนราชการค่านาหา
 ได้ตกลงไม่ คำว่าตกลง ึ่งหนึ่งนั้น
 ก็แก่ ข้าพเจ้าเป็นผู้แทน ราษฎร มา
 กระทั่งนักนี้ อารการค่านา ค้อยอย่างไรก็
 คงอยู่อย่างนั้น ขอให้ท่านเป็นผู้รัฐมนตรี
 ว่าการกระทรวงการคลังก็ รัฐบาลก็
 ก็จงมองเห็นอกราษฎรมากกว่า เป็นการ
 ทำนาไม่ได้ผล ราษฎรออกยาก แม้แต่
 จะซื้อข้าวรับประทานก็ลำบาก จนข้าพเจ้า

ใต้กิ่งกระทุงคามวิญญูนครว่าการกระทรวงมหาดไทยครั้งหนึ่ง วิญญูนครว่าการกระทรวงมหาดไทยก็ทราบแล้วว่าเวลานี้ออกയാทง ๔๔ จังหวัด ท่านก็มีคำสั่งไปแล้ว ที่ข้าพเจ้าไม่อยากจะรับหลักการในเวลานี้ก็เพื่อจะให้เหตุผลให้ไปตรวจดูให้แน่นอนว่าควรจะตกลงให้ค่าความก็โดยเฉพาะเป็นเท่านั้น ยิ่งก็กว่าที่จะมานไปหรือถ้าไม่ ก็ออก พระ ราช บัญญัตินี้รัฐบาลก็ไม่ได้เสียหายอะไรเลย ทั้งสมาชิกให้เหตุผลมาแล้ว ก็อาจจะต้องเก็บก่อนเมื่อปลายปี แทนที่จะเมื่อเราจะออกไปเดือนแล้วจะเสียหายมาก เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าเห็นว่ายังไม่ควรจะรับหลักการ

ขุนวรดิษฐ์กรมเวทีย ผู้แทนราษฎรจังหวัดหนองคาย: กล่าววว่าข้าพเจ้าจำได้ว่ารัฐบาล ได้เคยกล่าวในเมื่อสมาชิกได้ทูลคัดค้านการลดภาษีเช่นนี้ในปีก่อนว่ารัฐบาล ได้เห็นเหมือนกันว่าการเก็บภาษีอากรที่นานนั้นไม่เป็นไปโดยยุติธรรมและคงได้เก็บจากบุคคลซึ่งไม่ควรจะเก็บ เหตุที่ว่าเก็บจากบุคคลที่ไม่ควรจะเก็บนั้น คืออย่างไร ก็ว่าบุคคลซึ่งทำมา ได้ ไม่พอแก่การเลี้ยงครอบครัว ในลักษณะ และ กรณี เช่นนี้

เราเห็นว่า ในทางภาษีอากรนั้น ไม่ควรจะเก็บ และถ้ากล่าวถึงหลักแล้ว การเก็บภาษีอากรนั้น เราต้องเก็บจากผลกำไร ก็เมื่อเราทำไร ได้ผลไม่คุ้มทุนคือ ไม่ได้กำไร และยังไม่พอเลี้ยงครอบครัวแล้ว การเก็บภาษีอากรนั้นเป็นอันผิดหลัก และรัฐบาลก็ได้รับรองว่ารัฐบาลจะพยายามปรับปรุงแก้ไขให้ดียิ่งขึ้น แต่ว่าในคราวนี้รัฐบาลไม่สามารถจะทำการปรับปรุงได้ จึงขอร้องแก่สมาชิกว่า ให้รัฐบาลพิจารณา เช่นนั้นไปก่อนเถิด ก็เมื่อรัฐบาลได้รับรองเช่นนั้นแล้ว ข้าพเจ้าก็เข้าใจในการเสนอกฎว่านี้ รัฐบาลคงจะทำได้ตามคำรับรองนั้น แทนที่ได้ทำไม่เพียงแต่ข้อนี้ ข้าพเจ้าก็คิดว่าไม่ควรจะรับหลักการแล้ว เราอย่าคิดถึงเรื่องอื่นเลย เพราะว่าเราอยากจะทำอะไรเฉพาะเรื่องที่จะจริง ๆ ไม่อยากจะทำอะไรในเรื่องที่ไม่เป็นไปจริง การที่เรารลดภาษีอากรลงเพียงครั้งหนึ่งนั้น จึงคงอยู่ยอมเป็นคุณแก่ ราษฎรเป็นอันมากที่จะเก็บในอีกคราวนั้น เราไม่ตียงแต่ที่ว่าเท่าที่ตกลงนั้น ยังไม่เหมาะ สมกับความเป็นอยู่ของราษฎรด้วยประการที่

โลกกล่าวมาแล้วข้างกัน เพราะฉะนั้น
 การลกรเช่นนี้จึงไม่เป็น การ ฟัง ประสงค์
 ของข้าพเจ้า อีกประการหนึ่ง ด้ารัฐบาล
 ก็ให้ไกลออกไปอีก รัฐบาลยอมทราบ
 แล้วว่า การทำนาในประเทศไทยนั้น
 ไม่ได้เป็นการ ทำเลี้ยงตน ก็เลี้ยง
 ประเทศของตนเอง แต่ทำทำเพื่อเป็น
 สินค้าส่งออกป็นอกประเทศ หากเงินมา
 บ้างประเทศนั้นเป็นที่ตั้ง และตั้งที่เรา
 ใ้รักกันอยู่แล้วว่าเราให้บ้หนึ่งไ้เงินจาก
 การขายข้าวมาบำรุงประเทศ ไม่น้อย และ
 รัฐบาลก็คงจะไม่ปฏิเสธว่าในการ ที่ข้าว
 ของเราขาย แพง อยู่ในบ้คั้นเป็นเพราะ
 เหตุไรการทำนาอยู่ทำกันหลายประเทศ
 และบางประเทศยอม จะ ส่ง ออก ไปขาย
 นอกประเทศของเขา แต่เท่าที่ปรากฏ
 นั้นชาวต่างประเทศนิยมข้าวไทย เพราะ
 เหตุว่าข้าวไทยนั้นมีรสดีชวนใ้กิน แต่
 ทำชาวต่างประเทศใ้ไม่สามารถจะซื้อข้าว
 ไทยใ้ได้อย่างถึงขนาด ก็คือเพราะเหตุว่า
 ราคาข้าวไทยนั้นแพงเกินไป ก็ถ้าหาก
 ว่ารัฐบาลจะคิดใ้ห้รอบคอบ คือรัฐบาล
 จะลดภาษีอากรลงไปอีก และลดไปมาก
 กว่าครึ่งหนึ่งแล้ว ก็จะเป็นการส่งเสริม
 ฐานะของชาวนา และชาวนานั้นก็จะ
 ใ้ได้ส่งข้าวไปขายในต่างประเทศ ใ้มาก

ยิ่งขึ้น เพราะเหตุว่าเมื่อเวลาในต่าง
 ประเทศถูกสงครามในปัจจุบันนี้ ก็แหละ
 ผลนั้นก็คือราษฎรจะได้ขายข้าว ใ้มาก
 เพราะฉะนั้นประโยชน์ของราษฎรนั้นก็
 จะใ้รับมาก และรัฐบาลคงจะรับผล
 มากด้วย ก็ทางรัฐบาลไม่ใ้ทำเช่นนั้น
 ทำอย่างไร ข้าพเจ้า ไม่ทราบ และ
 รัฐบาลเองก็ใ้คิด และบ้ชารับรองว่า
 ถูกแล้วที่สมาชิกไม่คิด เห็นด้วย ฮยา
 ทำด้วย แต่ว่าเป็นเราทำไม่ทำ ก็เมื่อเป็น
 เช่นนี้แล้ว ในการที่จะเสนอญัตติมา
 ใ้สภาฯ รับรองอีกครั้งหนึ่ง ข้าพเจ้า
 จึงเห็นว่าไม่เป็นการสมควร ด้วยเหตุ
 ผลดังกล่าวแล้ว ข้าพเจ้าหวัง ใจว่า
 รัฐบาลคงจะใ้ได้ใ้หลักการใ้ใ้ที่ยั่งยืน
 ใ้เป็นประโยชน์ในการ ขายข้าว นั้น
 ผลจะย้อนกลับ ไปถึง ชาวนา มากขึ้น
 อีกด้วย.

ขุนสมภารการหิตะคดี รัฐมนตรี
 ว่าการกระทรวงการคลัง : กล่าวว
 เท่าที่ท่านสมาชิกใ้ใ้หวังมาบ้าง ๆ นั้น
 รัฐบาลนั้นก็รู้สึกขอบใจ และไม่ใ้ขอบใจ
 แต่เพียงครึ่งนี้ ทุก ๆ ครั้งใ้ใ้หวังมา
 แล้วนั้น รัฐบาลใ้พยายามใ้เอาไป
 หมัก คักเอาไปตรวจดูว่า ความยาก

แค้นมืออย่างไร ๆ กดลงอันนั้นเองเป็น
 เหตุให้รัฐบาลเกิดความกึกกั้นว่า เรา
 เห็นจะต้องปรับปรุงเสียแล้ว และได้
 เสนอขอเงินขึ้นมาในขั้นนี้ และท่าน
 สมาชิกก็ได้ให้ไปแล้ว และรัฐบาลขอ
 รับว่าเห็นออก ก็รัฐบาลก็ลบก ก็ลด
 ครั้งหนึ่ง แต่สมาชิกบอกว่าควรจะต้อง
 ให้มากกว่านี้ แต่เป็นเรื่องที่เกี่ยวกับ
 การส่วนใหญ่ของเรา รัฐบาลก็เห็นออก
 เพราะฉะนั้น ขอวิงวอนว่าเดี๋ยวนี้เรา
 พรอมแล้วที่จะไปพร้อมกับสภา
 นโยบายด้วยกัน แต่ตามที่เราโต้แย้งกัน
 นี้แย้งกันเรื่องค่าแรง ค่าการเก็บค่า
 อย่างไร จึงจะเหมาะสมกับความสามารถ
 ของคน การคำนวณเช่นนี้จะต้องทำ
 ใหม่ ถึงแม้ได้เรียนมาแล้ว ก็จะต้อง
 ทำเป็นวิธีแสนศพเวนนิวสเทคเคิลแมนท์
 แต่ในเมื่อเราเตรียมการลงงบประมาณ
 ซึ่งจะเพิ่งผ่านเร็ว ๆ นี้ ขอโอกาสให้
 รัฐบาลอีกหน่อยเถิด ทุกคนอย่างตรง ๆ
 ว่า ลก ๆ รัฐบาลเห็นด้วยที่สมาชิก
 อภิปรายมาก ๆ รัฐบาลจะได้ไปหาวิธี
 สืบตรวจอีกครึ่งหนึ่ง การที่เราจะสำรวจ
 นั้นเราจะต้องดูให้ละเอียด กุพันธ์
 ดูฐานะ ดูการคมนาคมให้ละเอียด แต่

ถ้าหากว่าจะให้ท่านสมาชิกทุกคนกล่าว
 ควรจะให้ต่ำกว่าครึ่งเท่าไร ถึงลด
 บางที ๒ คนอาจต่างกันได้ รัฐบาล
 ทหารลงไปครึ่งหนึ่งบอกว่าขอละเอียดให้
 ครึ่งหนึ่งแล้ว ภายหลังไปทำกา
 ละเอียดยกแล้วว่ากันอีกที่ รัฐบาลหวังใจ
 ว่าสภาฯ คงจะเห็นใจรัฐบาลและให้
 ผ่านเรื่องนี้ไปโดยเร็ว

นายเตียง ไชยกลาง ผู้แทน
 ราษฎรจังหวัดอุบลราชธานี กล่าววา
 ความจริงเรื่องนี้เป็นเรื่องที่ควรเอาใจ
 กัน คือไม่รู้จะพูดอะไรกันบ้าง ทุกคน
 หลายหนจนไม่รู้จะเอาอะไรมาพูด จึง
 หยิบเอาเลือกเอาหัวใจมาพูดแล้ว ใน
 ที่สุดเราอยากจะขู่ว่าถ้ารัฐบาล
 ของรัฐบาลว่าจะทำอย่างไรบ้าง ใน
 ที่สุดก็อย่างนี้แล้วจะให้เราไป
 อย่างไร ก็เหมือน จะรับกันทั่วไปว่า
 อารมณ์กันนั้นเป็นอารมณ์ที่เราจะเลือก
 กันอย่างยิง หรืออย่างนั้นจะต้อง
 กว้างอีกหลายเท่า รัฐบาลเสนอ
 งบประมาณมันถึงร้อยล้าน เราจะเห็นว่า
 เกินผลในเศรษฐกิจอย่างอื่น ซึ่งหมก
 ความว่าเอาเลือดของชาวนามันไปทำ

อื่น ๆ เช่นนี้รัฐบาลไม่รู้ ตึกกะซิก-
กะซวงใจบ้างหรือ เพราะฉะนั้นเมื่อจะ
พดกันไปก็กรอชวาก็ไม่รู้จักจบ เพราะ
ฉะนั้นเห็นว่าเมื่อไม่ไปรบแล้ว ก็หมก
บัญญัติของพวกข้าพเจ้า

นายจิ่ง อิ่งฉัตร ผู้แทน
ราษฎรจังหวัดศรีสะเกษ : กล่าวว่
เนื่องจากคำพูดของพระพิพิธ ฯ ซึ่งพูด
ไม่อยู่ในฐานะของผู้แทนประชาชนชาว
สยามมีเจตนาที่ ขาวบักย์ได้เสมอที่เดียว
อาจจะทำให้สภ ฯ นี้เข้าใจผิดก็ได้
ข้าพเจ้าจึงขอเรียน ความจริง ให้ท่าน
สมาชิกทราบ ดังต่อไปนี้ ทางใต้มี
สวนยาง มีนา ก็มีทั้งสองอย่าง
สำหรับสวนยางนั้นถ้าหากว่าคิดถึงภาษี
ที่คงเสียแก่รัฐบาลปีหนึ่งแล้ว ไร่หนึ่ง
ราว ๒ บาท และนาที่เสียให้อย่าง
ประชาชนชาวสยามเสียทั่วไปเหมือนกัน
ที่นี้คิดกันว่าไร่ละ ๒ บาท หรือไร่
ละ ๒๐-๑๕-๑๒ อะไรเหล่านี้
ขาวบักย์ได้เสียให้ได้ ขออย่าเพิ่มมาก
กว่านี้แล้วกัน ความธรรมดาราษฎรก็
ควรจะต้องเสียภาษีให้แก่รัฐบาลบ้าง ถ้า
เราไม่เสียภาษีแล้ว จะทำอะไรกันก็ได้

ภาษีเท่าที่เก็บเวลานี้ก็เก็บน้อยอยู่แล้ว
ถ้าเทียบ กับสวนยาง แล้วเก็บน้อยกว่า
สวนยางหลายเท่าตัว เพราะฉะนั้นขอ
ได้โปรดเข้าใจ ข้าพเจ้าเห็นว่ารัฐบาล
รับหลักการได้

นายทองม้วน ผู้แทน
ผู้แทนราษฎรจังหวัดมหาสารคาม :
กล่าวว่า บัญญัติสภา ฯ กำลังพิจารณา
อยู่ในบัดนี้ ก็คือเรื่องอากร ก่านาและ
ทุก ๆ ปีเราก็คงได้ด้วยกัน ชาวด่านานี้
เป็นเรื่องสำคัญเกี่ยวกับชีวิตจิตใจของ
ราษฎรพวกชาวนา ชาวนาเป็นผู้ที่ได้
ก่อความเจริญให้แก่ประเทศชาติมาเป็น
อันมาก และเราถือว่า การ กสิกรรม
ประเภทนี้เป็นประโยชน์หรือเป็นกระดูก
สันหลังของชาติ ถ้ากระดูกสันหลังของ
ชาติอ่อนแอลงชาติจะเป็นอย่างไร
ความล้มลงก็จะตกอยู่ที่ประเทศชาตินั้น
เอง ถ้าหากว่า เราไม่หาทางช่วยเหลือ
ชาวนาเช่นในการลดภาษี ให้มากยิ่งกว่า
นี้หรือยกเลิกให้เสียเลย แล้วก็ตาม
ว่าเราชุกเดือดเนื้อของชาวนาพอสมควร
พวกเหล่านี้เป็นกำลังของชาติ เมื่อเรา
ผ่อนลงเช่นนั้นแล้ว ประเทศชาติของเรา

จะเป็นอย่างไร ในข้อนี้ทุกคนก็ยอมรับรองว่าเป็นความจริง และรัฐบาลก็รับรองความจริงในข้อนี้ เช่น เขียวกัน แต่เหตุใดในเดี๋ยวรัฐบาลไม่ปฏิบัติตามที่ตนเห็นว่าเป็นความจริงเช่นนั้น ข้าพเจ้ารู้สึกเสียใจเป็นอย่างยิ่ง ที่รัฐบาลเห็นว่าควรจะทำางชานา ควรจะผ่อนผันให้ราษฎรได้รับประโยชน์บ้างตามสมควร แต่ไม่จัดการ ไปตามสมควรเช่นนั้น จะเรียกว่ารัฐบาลนั้นเป็นอะไร รัฐบาลจำเป็นต้องทำอะไรที่กระทำชานาซึ่งเป็นกระตุกสันหลังของชาติและตามที่สุดภาวนี้ ได้ว่า ร้องกัน นักหนา ในเรื่องอาการชานา แต่รัฐบาลก็รับรองว่าการชุกค้ำนั้นเป็นการถูกต้องแต่การถูกต้องเช่นนั้น ท่านทำ ไม่ทำให้ถูกต้องแล้วเมื่อเป็นเช่นนั้น ข้าพเจ้ารู้สึกว่ารัฐบาลยังไม่มีความสามารถ ในการ ที่จะปฏิบัติ การให้เป็นไปตามความเห็นของตนโดยสุจริต นอกจากนั้นสภา ฯ ได้สนับสนุน รัฐบาลให้กับภาษีอากรอย่างอื่น เช่น ปรับปรุงภาษีศุลกากรเป็นต้น เป็นการเพิ่มพูนรายได้ให้แก่รัฐบาลเป็นอันมาก การที่สนับสนุนเช่นนั้นก็เพื่อประโยชน์ที่จะให้รัฐบาลปรับปรุงภาษีอากร ค่า

นั่นเอง ข้าพเจ้ารู้สึกสงสารผู้ที่เลือกคนนี้เป็นชานาอย่างยิ่งในการที่จะไม่ให้ตนบำรุงเขา เช่น บินมีหน้าที่มันชานาและบางแห่งก็หึงแฉ่งกษยหมก แต่รัฐบาลก็ไม่ช่วยเหลือเขาเลย กลับเลือกคนของเขาคงนี้จะเรียกว่าเป็นการชอบแล้วหรือ เป็นการ ชอบแก่การที่รัฐบาลแสดงนโยบายว่าจะบำรุงราษฎรนั้นแล้วหรือเรื่องนี้ข้าพเจ้าเห็นว่าไม่ควรรับผิดชอบการเป็นอันขาด เห็นว่ารัฐบาลควร ประกาศยกเลิก ในการเก็บอากรกานานี้เสียเสียทีเดียว เพราะเหตุว่าในเรื่องนี้ถึงจะเก็บ ได้ก็บ่หนึ่ง ในเวลาประมาณ ๕-๖ ล้านบาทเท่านั้นเอง แต่สำหรับราษฎรผู้ยากจนนั้นเสียเงิน ๕ สตางค์ ๑๐ สตางค์ ก็คือครึ่งแล้ว เรายังอีกทางหนึ่งทางอื่นที่ชกเซยในเรื่องภาษีอากรกานานี้ได้ จะให้รัฐบาลลดค่าแต่เก็บเมื่อครั้ง ๒๕๑๖ ครั้งเปิดสภา ฯ สนับสนุนให้เก็บได้ประมาณ ๑๖ ล้านบาทก็พอ เราเก็บได้ ๑๐๕ ล้านบาท ก็คือหมกก็เพราะเหตุว่าสภาผู้แทนราษฎรสนับสนุน ให้มีเกิดขึ้น ในเรื่องทะเบียน และภาษีอื่น ๆ เช่น ต้น

รัฐบาลทำไม่เก็บลภบังเล่า นี่แหละ
 ส่อให้เห็นชัดว่ารัฐบาลไม่สามารถจะ
 ปฏิบัติให้เป็นไปตามความเห็นของ
 สมาชิก และไม่สามารถจะปรับปรุงให้
 ถูกต้องตามความเห็นของสมาชิก
 รัฐบาลก็รับรองเสมอมาว่าจะปรับปรุงๆ
 เมื่อไรจะเสร็จ จน ๔ มีเข้านี้แล้ว
 และข้าพเจ้าก็จะออกไปจากสภาวันนี้
 แล้ว ก็ยังไม่เห็นปรับปรุงมา ข้าพเจ้า
 เห็นเป็นอย่างยิ่งว่า ไม่ควรรับหลักการ
 เป็นอันขาด

๓. ชูเกียรติ ทองลงยา ผู้แทน
 ราษฎรจังหวัดกาญจนบุรี : กล่าวว่า
 ข้าพเจ้าชอบใจท่านรัฐมนตรี กล่าวที่
 กล่าวว่าได้เห็นออกเห็นใจต่อสมาชิกสภา
 ผู้แทนราษฎร และต่อชาวนาทั้งหลาย
 ก็ว่าเมื่อสมาชิกผู้แทนราษฎรได้เร่งแล้ว
 ในเรื่องอาหารค่านา ท่านก็รับและลบกไป
 ครั้งหนึ่งเป็นการเอาใจ ที่นี้ในทำนอง
 เกี่ยวกัน ถ้าหากว่าสมาชิกสภาผู้แทน
 ราษฎร จะได้อเอาความแค้นแค้นของ
 ชาวนาอย่างเหลือแสน แล้วจะโยน
 พระราชบัญญัติทิ้งเสียก็เกี่ยว ข้าพเจ้า
 ชอบ พระเดช พระคุณ หาที่สุดมิได้แล้ว

ในเรื่อง อาหาร ค่านานั้นได้มีการโต้เถียง
 กันทุกปีมา ข้าพเจ้าก็เคยทุกปีเหมือน
 กัน ก็ว่าไม่อยากจะให้เก็บต่อราษฎร
 ชาวนาเลย เพราะเหตุนี้สำหรับปี
 พ.ศ. ๒๔๙๐ นั้น พฤติการณ์ของ
 ชาวนาเท่าที่ค้นข้ซึ่งความนี้ ก็ยิ่งกว่านั้น
 ประเทศสยามเวลานี้ โดยเฉพาะใน
 จังหวัดของข้าพเจ้าไม่มีชาวนาประทาน
 อย่าว่แต่จะเอาน้ำให้กินน้ำให้หล่อเลี้ยง
 เลย น้ำที่จะรวมประทานก็ไม่มีเสียแล้ว
 ซึ่งทั้งนี้จะรวมททานทำนุบำรุงนครอีก อัน
 ความแค้นแค้นที่เกิดขึ้นในปีนี้ต่างกับปี
 ก่อนเป็นอันมาก เพราะฉะนั้นข้าพเจ้า
 ก็คิดว่าชอบที่รัฐบาลจะได้โอนพระราช
 บัญญัติทิ้งเสียเก็บอาหารค่านาที่รัฐบาล
 ได้เก็บจากชาวนานั้น ดังที่ข้าพเจ้า
 จะได้แสดงตัวให้ท่านรัฐมนตรีหรือ
 รัฐบาลเห็นแล้ว ก็คิดว่าท่านก็จะเห็น
 ด้วยกับข้าพเจ้าเป็นอันมาก เงินอาหาร
 ค่านานในปี พ.ศ. ๒๔๙๐ รัฐบาลหาก
 ไว้ว่าจะเก็บได้ ๕ ล้าน ๕ แสนบาท
 ข้าพเจ้าขอเสียให้กับ ๖๓ จังหวัดว่า
 จังหวัดหนึ่งจะยกเสียค่าอาหารค่านานา
 ยังรัฐบาลเท่าไร เมื่อเสียแล้วก็จะ
 เป็นจังหวัดละ ๗ หมื่น ๕ พันบาท

สำหรับการเสียอากร คำมาเป็นจังหวัด
 ในงบประมาณ การที่รัฐบาลจ่ายเงิน
 บ้างสำหรับชาวนา ข้าพเจ้าจะแยกออก
 ให้รัฐบาลเห็นคั้งนี้ งบประมาณสำหรับ
 ใช้ในการกสิกรรมสวนรวม ๓ ประเภท
 คือเงินเดือน การจ่ายค่าใช้สอยเป็นเงิน
 หนึ่งล้านสองแสนสองหมื่น สี่ร้อยสาม-
 บาท จ่ายให้กรมชลประทานเป็นเงิน
 หนึ่งล้านสองหมื่น จ่ายให้สหกรณ์เป็น
 เงินหนึ่งแสนหกหมื่นแปดพันหกร้อย-
 สามบาท เพราะฉะนั้นรวมเงินที่ได้จ่าย
 ในงบประมาณ พ.ศ. ๒๔๘๐ ซึ่งจ่าย
 ให้ชาวนา ๒,๖๘๕,๘๘๘ บาท มีเงิน
 จ่ายพิเศษในการชลประทาน หนึ่งล้าน
 ห้าแสนบาท จ่ายให้กับสหกรณ์อีก
 หนึ่งล้านบาท และเพิ่มเต็มเมื่อเร็ว ๆ นี้
 อีก ในการทดลองกสิกรรมอีก
 สองแสนบาท รวมเงินที่จ่ายเกี่ยวกับ
 ชาวนา ๕,๘๐๖,๐๒๖ บาท ข้าพเจ้า
 กิดเฉลี่ยให้กับ ๗๐ จังหวัด จังหวัด
 หนึ่งคงได้รับเฉลี่ยเพียงแปดหมื่นห้าพัน
 เมื่อหาอากรทั้งจังหวัดที่ใดเสียอยู่แล้ว
 เป็นอันว่า ได้กำไร คือจังหวัดละ
 ๘,๕๐๐ บาท ขอให้ท่านได้ไปรศึกษาคู
 แล้วท่านจะไม่เห็นความแร้นแค้นของ
 ชาวนาหรือ ข้าพเจ้าชักตัวเลจาก

รัฐบาลมาให้เห็นจนชัดทีเดียว และยัง
 กว้านั้น ถ้าเราพูดถึงชาวนาแล้ว นั่นคือ
 ชีวิตจิตใจของสยาม เรากล่าวถึง
 เศรษฐกิจของสยาม เศรษฐกิจของ
 สยามอยู่ที่ชาวนาโดยเฉพาะนี้ของชาวนานี้
 ในนโยบายการป้องกันประเทศ เราควร
 จะพิจารณาบ้างชีวิตของชาวนา ทหาร
 ทั้งหลายได้มาจากไหน ไม่รู้มาจาก
 ชาวนาหรือ ชาวนาเป็นอะไร ก็เป็น
 วิชาอกไม่ใช้หรือ ขอให้ท่านเข้าใจ
 และทราบนโยบาย ตามนี้ไว้ก่อน นอก
 จากเสียค่ามาแล้ว ชาวนาเขาก็ต้องเสีย
 ภาษีอากรเหมือนคนคนชั้นอื่น ๆ ไม่ว่า
 ชั้น ก ข ค หรือ ช น ช น ช น มาชีพ
 เหมือนกัน นอกจากนั้นข้าพเจ้าจะกรวบ-
 เรียง รัฐบาล ได้ กระหนักอยู่ทั่วบ้าน
 พันที่ของชาวนาเกือบจะหมดสิ้นอยู่
 แล้ว ก็เป็นเนื้อที่ของชากร ๘๕
 เปอริเซ็นต์ของชาวนาทั้งหมด ท่าน
 จะไปคร่ำครวไร ข้าพเจ้า ได้เสนอ
 พระราชบัญญัติที่สอบสวนการ กรรมกร
 ซึ่งท่านประธานท่านมาว่า มีข้อบังคับ
 และยังไม่มีโอกาสที่จะไปแก้ไข ข้าพเจ้า
 เห็นออกเห็นใจชาวนาเป็นอย่างยิ่ง
 เศรษฐกิจของประเทศสยามนั้น เราต้อง
 ทรงกอด กอดอยู่ที่ไหน ก็คืออยู่ที่ชาวนานี้

กราบไต่ขี้พื้นฟูชานวยังไม่ขึ้นแล้ว
ท่านอย่าหวังเลย ว่า เศรษฐกิจของชาติ
จะดีขึ้น ที่ค้ำคั่งนี้เราจะทำในนโยบาย
สามัคคี เราเห็นว่าความเร้นแค้นของ
ชาวนา เป็นที่สุดแล้ว เราควรจะเลิก
อากรนั้นเสีย เพื่อปลดปล่อยภาระของ
ชาวนาไปส่วนหนึ่ง ซึ่งแบกไว้หนักกว่า
ส่วนอื่น ขอรัฐบาลได้โปรดเห็นใจ
ข้าพเจ้าให้นำเอาหัวใจของชาวนามา
วางไว้ตรงนั้นแล้ว ขอได้โปรดยกเลิก
การเก็บเงินอากรนั้นแก่ชาวนาเสียเถิด

พ.อ. พระยาวิเศษสังฆนท
ผู้แทนราษฎรจังหวัดนครนายก :
กล่าวว่า ข้อข้อใจของท่านสมาชิกที่
กักค้ำนี้ ข้าพเจ้าอยากจะกราบเรียน
แต่เพียงสั้น ๆ ว่าที่กักค้ำนั้น กักค้ำ
ในเรื่องหลักการแห่งการเสียภาษีอากร
ค้ำคั้น เพราะพระราชบัญญัตินี้เป็น
พระราชบัญญัติที่ไม่ยุติธรรมหลาย
ประการ ประการที่หนึ่งการที่เราจะจัด
ระดับขึ้นนาคเป็นนาค นาทู นาคว่า
อะไรต่าง ๆ เหล่านี้เป็นเวลานานแล้ว
อีกประการหนึ่งการเสียภาษีอากรนั้น
ข้าพเจ้าเข้าใจว่าไม่คิดถึงผลที่เขาจะได้
เป็นสำคัญ เช่นอย่างนาอยู่ในที่ห่าง
จากตลาด เราเก็บอากรเท่ากันนา

ใกล้ ๆ ตลาดค้ำคั้นเป็นต้น หรือผลแห่ง
การ ทำ ค้ำคั้นนี้ มีจำนวนเพียงเล็กน้อย
ไม่พอแก่การกำชวย ก็ต้องเสียภาษีอากร
นอกจากนี้ ในพระราชบัญญัตินี้ยังมี
ข้อที่ไม่ให้ราษฎรที่ทำนา ไม่ได้รับผล
นั้นลงไป เช่นอย่างว่าผลที่ทำนาคั้นนี้
จะได้รับยกเว้นลดหย่อนที่ทำไม่ได้ค้ำคั้น
มีหลายประการ เช่นอย่างว่าทำนาคั้น
ไม่เกิน ๓ ใน ๔ ก็ไม่ได้รับความ
ยกเว้น ต้องเสียเต็ม ถ้าทำกว่าสาม
แฉกนั้นคิดค้างอยู่ คอมในบั้นนี้ควร
จะได้ แต่เขาเสียมากกว่านั้น ๓ ใน ๔
ก็ถือเอาเหตุการณื คิด ๆ นานนั้นและ
ไม่ยอมยกให้ ซึ่งเป็นกฎหมายที่บังคับ
หรือเรียกว่าบังคับไม่ยุติธรรม แปลว่า
บีโฑที่เขาไม่สมควรเสียก็ควรยกเว้น
ให้เขา บีโฑที่เขาไม่เสียก็ไม่ควรยกเว้น
แต่บังคับว่าหนักแก้อังไม่ยอมคิด ถึงแม้ว่า
จะได้รับยกเว้นก็ไม่ยอมให้ยกเว้น
เป็นต้น นอกจากนั้นยังบีโฑคือเอาผล
ที่ได้เป็นสำคัญในการเก็บภาษี ถ้าได้
ทำไปดำมีข้อซึ่ง ก็ต้องเสียอากรค้ำนา
ทอง ซึ่งนั่นความจริงราษฎรหาได้ทำ
ประโยชน์อะไรไม่ เขาเอาเม็ทเอาผล
ที่เก็บเกี่ยวเป็นประมาณ ส่วนเรื่องนี้
ไม่ยุติธรรม และรัฐบาลก็รับรองอยู่

หลายปีแล้วว่า จะปรับปรุงถ้าหากว่ารัฐ-
 ชาติจะปรับปรุง หมายความว่าทำระดับ
 ให้ควรแก่การทำมาหากิน และควรจะ
 แก่ผลที่ทำได้มากน้อยเท่าใดแล้วและ
 นั้นเรียกว่าการปรับปรุง การลดคนนั้น
 จริงอยู่ราษฎรก็ชอบ แต่ทว่าตามเดิม
 ของกฎหมายก็ไม่ใช่คือธรรมเนียมแล้ว
 แม้จะลดก็ยังไม่ยุติธรรม ด้วยเหตุนี้
 สมาชิกจึงขอร้องรัฐบาลเป็นนัย
 ว่าให้ปรับปรุงและลดหย่อนในเรื่อง
 อากาศยานนั้น เพื่อเห็นแก่ชานา
 รัฐบาลควรจะทราบแล้วว่าหน้าที่ราษฎร
 ได้คิดค้างเงินค่าน้ำมันเพราะเหตุใด
 เพราะเหตุว่าเขาหาเงินมาเสียไม่ได้
 นั้นเอง จนที่รัฐบาลก็เคยยกให้เป็น
 ปี ๆ แปลว่าต้องเสียดกันเสียที ด้วย
 เหตุนี้ข้าพเจ้าเห็นว่ารัฐบาลควรจะใคร่
 ครวญดูอีกครั้งหนึ่งจัดการเสียโดยเร็ว
 อย่าเพียงว่าได้ปรับปรุง ๆ อย่างที่เคย
 มาแล้ว เพราะฉะนั้นพระราชบัญญัติ
 ข้าพเจ้าเห็นว่าไม่รับหลักการ ที่เห็น
 ว่าไม่ควรมันก็ยกจะให้รัฐบาลปรับปรุง
 ไม่ใช่ว่าไม่ควรลด

นายสว่าง ศรีวิโรจน์
 ผู้แทนราษฎรจังหวัดลพบุรี :
 กล่าวว่า ข้อความที่คำตั้งได้เขียนอยู่

เวลานี้มีอยู่หลายประการ ประการที่ ๑
 รัฐบาลรับรองว่าจะปรับปรุงอากาศยาน
 ก็ไม่จริง ประการที่ ๒ ค่าน้ำมันที่ขายก็แพง
 ประการที่ ๓ ข้อที่รัฐบาลรับรองจะลด
 หย่อนค่าน้ำมัน เราฟังมาในสภาวัน
 ๓ ปีแล้ว ได้พบสิ่งที่ไม่จริงถึง ๒ อย่าง
 เพราะฉะนั้นจะรับหลักการแห่งร่าง
 พระราชบัญญัตินี้ทำไม ขอเสนอให้
 ลงมติ

ขุนอินทรภักดิ์ ขุนวิเศษ วิชาการ
 รับรอง

นายมิ่ง เล่าห์เรณู ผู้แทน
 ราษฎรจังหวัดประจวบคีรีขันธ์
 กล่าวว่า ข้าพเจ้าขอเปิดอภิปรายต่อไป
 มีสมาชิกรับรอง

ประธานสภา : กล่าวว่า
 ผู้ใดเห็นควรเปิดอภิปรายต่อไป ขอให้
 ไปรายนามขึ้น

มีสมาชิกยกมือ ๒๐ ท่าน
 ประธานสภา : กล่าวว่า
 ผู้ใดไม่เห็นด้วย ขอให้ไปรายนามขึ้น
 มีสมาชิกยกมือ ๔๐ ท่าน

ประธานสภา : กล่าวว่า
 เป็นอันไม่เปิดอภิปรายต่อไป ขอให้
 ข้าพเจ้าจะขอให้ประชุมวันจันทร์ ผู้ใด

เห็นควรรับหลักการแห่งร่างพระราช-
บัญญัติลดหย่อนภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา พ.ศ.
๒๔๘๐ ขอได้โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือ ๔๔ ท่าน

ประธานสภาฯ : กล่าวว่า
ผู้ใดไม่เห็นด้วย ขอได้โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือ ๓๑ ท่าน

ประธานสภาฯ : กล่าวว่า

เป็นอันรับหลักการแห่งร่างพระราช-
บัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมาย

นายกรัฐมนตรีย : กล่าวว่า

ขอให้พิจารณาารวคืบ

ประธานสภาฯ : กล่าวว่า

ขอให้เสนาธิการอ่าน

เสนาธิการสภาฯ : อ่านว่า

ร่างพระราชบัญญัติลดหย่อนภาษีเงินได้

พุทธศักราช ๒๔๘๐

.....
.....
.....

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติว่าสมควรลดหย่อนภาษีเงินได้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัติฉบับนี้เรียกว่า พระราชบัญญัติลดหย่อนภาษีเงินได้
พุทธศักราช ๒๔๘๐

มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน พุทธศักราช
๒๔๘๐ เป็นต้นไป

มาตรา ๓ เงินได้สำหรับปีพุทธศักราช ๒๔๘๐ ให้คงเก็บตามอัตราที่ลด
เหมือนพุทธศักราช ๒๔๗๘ คือเรียกเก็บโดยพิศกคือไปนี้ นาฟงลอย นาเอกไรละ
๑๐ สดางค์ งานละ ๑๕ สดางค์ นาโทไรละ ๕๐ สดางค์ งานละ ๑๒ สดางค์
นาตรีไรละ ๔๐ สดางค์ งานละ ๑๐ สดางค์ นาควาไรละ ๓๐ สดางค์
งานละ ๗ สดางค์ นาเบญจไรละ ๒๐ สดางค์ งานละ ๕ สดางค์

ร.ต.สอน วงษ์โต ผู้แทน พระราชบัญญัตินี้เท่าที่ต่างสมาชิก
จังหวัดชัยภูมิ : กล่าวว่า ประเภทที่หนึ่ง โดยที่ปรับโดยคุณว

ถึงชื่อนามว่าเป็นลำดับนั้น น่าจะเห็นใจ
รัฐบาลรับรองว่าจะปรับปรุงสถาปนากอง
เรือนนี้แล้ว ข้าพเจ้าจึงขอแปรญัตติใน
ข้อที่รพคกที่เก็บนี้ หวังว่ารัฐบาลคงจะ
เห็นพ้องด้วยอยู่ เพราะฉะนั้นเมื่อ
แปรญัตติลงไปเล็กน้อยแล้ว ข้าพเจ้า
จึงประมาณแผ่นดินคงจะไม่ขาดแคลน
อะไร ข้าพเจ้าแปรญัตติขอลดลงไว้ละ
๕ สตกกทุก ๆ อย่าง

ประชาชนสภา ฯ : ไม่ใช่
ลงมติให้รับหลักการตามที่เสนอมาก็ขอ
ลดลงกึ่งหนึ่งแล้ว

นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์
ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุบลราชธานี :
กล่าวว่า ข้าพเจ้าขอเสนอแปรญัตติใน
มาตรา ๓ กึ่งต่อไปนี้ ซึ่งข้าพเจ้าคง
จะไม่ผิดข้อบังคับ แต่ขอเสนอข้อ
แปรญัตติเสียก่อนคือ ข้อแปรญัตติของ
ข้าพเจ้าดังนี้ "ผู้ทำนาของตนเอง ให้
ได้รับยกเว้นสำหรับอากรค่าเช่าจำนวน
๑๐ ไร่" ที่แปรญัตติเช่นนี้ ข้าพเจ้า
เชื่อว่าไม่ผิดหลักการอย่างไร เพราะว่า
หลักการของพระราชบัญญัตินี้ใช้ว่าสตก
อากรลงกึ่งหนึ่ง แต่ในหลักการที่เสนอ
ใหม่นี้มีใช้สตกอากรลงกึ่งหนึ่ง แต่ยกเว้น
อากรค่าเช่า ๑๐ ไร่ ซึ่งที่เก็บ ๑๐ ไร่

ขอให้สตกกหนึ่ง ตามข้อเสนอง
รัฐบาล ที่ข้าพเจ้าเสนอเช่นนี้เหตุผล
ว่าชื่อนามมี ๒ ประเภทในโครงการ
ทำนา คือประเภทหนึ่งทำนาของคนเอง
อีกประเภทหนึ่งเช่านาค่านี้ สำหรับ
กรณีที่เช่านาคืออื่นทำนาค่าของนา
ต้องรับผิดชอบเสียอากร ส่วนผู้ทำนา
ของตนเองมีเป็นอันมากในภาคตะวันออกเฉียง
ออก แต่ในจำนวน ๑๐ ไร่ นี้
จะเห็นว่าราษฎร ไม่สามารถจะมีข้าว
เหลือพอใช้รับประทานได้ ก็ผู้ทำนา
มีนา ๑๐ ไร่ ข้าวที่ได้รับจากนา
๑๐ ไร่ นั้นก็มาเลี้ยงครอบครัวออกไป
ไม่พอเลี้ยง ก็ต้องหากินมาจนเจือ
เป็นค่าน่าไปรับจ้างบ้างหรือทำอื่นบ้าง
เพื่อจะได้มาเสียอากรค่าเช่าบ้าง เสีย
ครอบครัวบ้าง ด้วยเหตุผลดังนี้ ข้าพเจ้า
ขอเสนอแปรญัตติ

ประชาชนสภา ฯ : กล่าวว่า
มีผู้เสนอแปรญัตติ ขอให้เพิ่มลงไป
มาตรา ๓ เป็น มาตรา ๓ กึ่งว่า
"สำหรับผู้ที่ทำนาของตนเอง ให้ได้รับ
ยกเว้นอากรค่าเช่าเป็นจำนวน ๑๐ ไร่"

ขุนสุมาหารหิตะคดี รัฐมนตรี
ช่วยว่าการกระทรวงการคลัง :
กล่าวว่า ในเรื่องเหตุผลนี้ได้รับรักษา

แล้ว ปรากฏว่างานขนาดอย่างนั้นมิ
เปอร์เซ็นต์ ที่ส่วนวิธีการที่เสนอ
นั้นรัฐบาลยังสงสัยว่าบางที่จะไม่ตรง
ต่อพระราชบัญญัตินี้ พระราชบัญญัตินี้
ช่วยการลด นั้นเป็นการยกเลิก
อย่าง

ประธานสภา ฯ : กล่าวว่า
ในเรื่องนี้ข้าพเจ้าก็ศึกษาแล้ว แต่ข้อ
ข้อข้อ ๔๐ ให้ที่ประชุมวินิจฉัย
อีกซัก เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าก็อนุภาค
เมื่อมีความเห็นเช่นนั้นก็ขอให้ที่ประชุม
วินิจฉัย ปัญหาที่จะวินิจฉัยต่อไปคือว่า
วิธีเสนอนี้ก็เช่นนี้ จะเป็นการรับไว้
หรือไม่

นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์ ผู้แทน
ราษฎรจังหวัดอุบลราชธานี : กล่าวว่า
อีกอย่างหนึ่งหากรัฐบาลยังเห็นอก
เห็นใจอยู่ ถ้าจะเอาสัก ๘ ไร่จะว่าอย่างไร

ประธานสภา ฯ : กล่าวว่า
มิใช่ท่าน คือหลักการที่จะรับนั้นรับ
ก็หรือไม่ได้ ข้าพเจ้าก็ระวางเหมือนกัน
เมื่อหากจะกตสิทธิ์ของท่าน นั้นข้าพเจ้า
ก็ประสงค์ที่ประชุม

นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์
ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุบลราชธานี :
กล่าวว่า ข้าพเจ้าต้องการเหตุผล ถ้า
รัฐบาลรับได้ข้าพเจ้าก็ไม่ขอให้เหตุผล
คือที่ประชุมถ้ารับไม่ได้ ข้าพเจ้าก็มี
เหตุผลที่จะสนับสนุนข้อ ๔๐ นั้นเพื่อ
ประนีประนอมกัน

ประธานสภา ฯ : กล่าวว่า
การในสภา ฯ นั้นประนีประนอมไม่ได้
ท่านต้องเอาเด็ดขาด ข้าพเจ้าต้องระวาง
ข้อข้อกับ ข้าพเจ้าจึงพึงว่าถ้าไม่ข้อข้อ
ข้อข้อกับข้าพเจ้าก็จะปล่อยไป แต่เกี่ยว
รัฐบาลมากกว่าข้อข้อข้อกับ เพราะฉะนั้น
ต้องวินิจฉัยกันเสียก่อน

นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์ ผู้แทน
ราษฎรจังหวัดอุบลราชธานี : กล่าวว่า
ในหลักการที่เรียกว่าลดค่าที่ดินนั้น
มีอยู่สามประการ ค่าแรกก็หนึ่งแค่นั้น
ข้าพเจ้าเสนอในการยกเว้นนั้นก็เป็น
ลดเหมือนกัน ไม่ใช่ไม่ลด เช่นสมมติ
ว่าข้าพเจ้ามีนา ๖๐ ไร่และ ๑๐ ไร่ยก
เว้นก็เรียกว่าลด ทำมาจะไม่ลด และที่
เหลือเกินอีก ๑๐ ไร่ นั้น ก็คงที่หนึ่ง

เพราะฉะนั้นการที่ข้าพเจ้าทำนา ๒๐ ไร่ เสียอากร ๑๐ ไร่ ถ้าไม่เรียกวาลดจะ เรียกว่าอะไร คือเราเอาความมุ่งหมายกัน ถ้าเราแก้ไขตามรางวัลรัฐบาลนี้ สมมติว่า จะต้องเสียอากรทำนา นาขึ้นเบญจ ๒๐ ไร่ ไร่ละ ๒๐ สตางค์ ก็เป็นเงิน ๔ บาท แต่ถ้าเราเสียตามที่ข้าพเจ้า แปรปฏิทินนี้ ก็จะเสียเพียง ๒ บาท นี้ก็เรียกวาลดค่ากันก็หนึ่งเช่นเดียวกัน เมื่อเป็นเช่นนี้ และตามที่ข้าพเจ้า นั้นแน่นอน ค่าลดก็ขึ้นต่างกัน แต่ความมุ่งหมายนั้นข้าพเจ้าก็เข้าใจได้

นายกรัฐมนตรี : กล่าววว่า ข้าพเจ้าเห็นว่าการแปรปฏิทินนี้ ถ้า รัฐบาลไม่รับรองเห็นจะไม่ได้เพราะ เกี่ยวกับการเงิน เพราะฉะนั้นข้าพเจ้า ขออย่าให้แปรปฏิทินไปตั้งนั้นเลย

ประธานสภา ฯ : กล่าววว่า ข้าพเจ้าก็ขอให้ประชุมวินิจฉัยแล้ว เพราะฉะนั้นบัญญัติก็ว่าจะเสนอปฏิทิน ได้หรือไม่ได้

นายทองอินทร์ ภูพิพัฒน์ ผู้แทน รามฎรจังหวัดอุดรราชธานี : กล่าววว่า บัญชีว่าจะผิดหลักการในเรื่องลด หรือ

ไม่นั้น เราอาจจะโต้เถียงกันไปได้ แต่ข้าพเจ้าเสียใจที่จะเวียน ๆ กันทำ นานายกว่า การที่รัฐบาลของรับรองนั้น ไม่เกี่ยวกับประเด็น ก็ประเด็นที่ จะต้องได้รับคำรับรองของนาย ๆ นั้น ต้องอยู่ในกรณีที่เขาเสนอเป็นปฏิทินว่า พระราชบัญญัติส่วน การแปรปฏิทินนี้ ความข้อบังคับยอมทำได้ ก็อย่างไรก็ ขอให้รัฐบาลเห็นอกเห็นใจราษฎรบ้าง

ประธานสภา ฯ : กล่าววว่า เมื่อมีความเห็นแตกต่างกัน ข้าพเจ้าจะ ให้ที่ประชุมวินิจฉัยคดีกล่าวว่าจะรับได้ หรือไม่ได้ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าขอให้ ประชุมวินิจฉัยตามพระราชบัญญัตินี้ ว่าให้ลดอัตราภาษีลงกึ่งหนึ่ง ตาม ปฏิทินข้อให้เพิ่มมาครว ๓ ทวีติ ผู้ที่ ทำนาของตนเอง ให้ได้รับ การยกเว้น อากรค่าเช่าที่นาที่มีจำนวน ๑๐ ไร่ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจะคงคิดว่า ปฏิทิน ที่เขาเสนอนั้นสมควรจะรับไว้ พิจารณา ก่อไปหรือไม่ ผู้ใดเห็นว่าปฏิทินนาย ทองอินทร์ ฯ เสนอนั้นสมควรจะรับไว้ พิจารณาต่อไป ขอให้โปรดยกมือขึ้น

ประธานสภา ฯ : กล่าววา
ไม่เห็นด้วย ขอให้ไปรคยก็มีชน
สมาชิกรคยมือ ๓๘ ท่าน

เลขาธิการสภา ฯ : อานวา

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังมีหน้าที่รักษาการให้เป็นไป

พระราชบัญญัติ

นายจิ่ง จิ่งจี้ ผู้แทน

จังหวัดจิ่งจี้ : กล่าววา มาตรา ๓
อัน "สำหรับ" ผู้ค

ประธานสภา ฯ : กล่าววา
"สำหรับ" นานวา "สำหรับ"

สำนักงานพิมพ์ผู้ค หมวดระที่ ๒

ผู้คได้เห็นว่าพระราชบัญญัติค
กคเก็บอากรคานานควรรคออกใช้บังคับ
นกฎหมายได้ขอให้ไปรคยก็มีชน

สมาชิกรคยมือ ๕๒ ท่าน

ประธานสภา ฯ : กล่าววา

ไม่เห็นด้วย ขอให้ไปรคยก็มีชน

สมาชิกรคยมือ ๑๓ ท่าน

ประธานสภา ฯ : กล่าววา

อันว่าออกพระราชบัญญัติเป็น

กฎหมายต่อไปได้ วาระต่อไปร่าง

พระราชบัญญัติคคกักราคเก็บเงินอากร

ขนาดใหญ่ พุทธศักราช ๒๔๕๐ รัฐบาล

ค้แข็งแรงแล้ว

ประธานสภา ฯ : กล่าววา

เป็นอันว่าผู้คคกักราคไป

ขุนพิเศวระหคค ผู้แทนราษฎร

จังหวัดชูนช้ : กล่าววา อากร

สวนใหญ่ของท่านองคเดียวกัน ในปีนเช่น

มะม่วงหรือทุเรียนหรือหนาก มะพร้าว

ก็ไม่คคกันเลย ลูกผลก็ไม่มีเพราะฝน

ไม่อานวย เช่นนคทำสวนเวาปลูกอง

ไปแล้ว เมื่อมีชคออกคคองจะออกผล

ตามฝนไปรคองมาให้ชคออกจรงจะคค

กันชคออกออกในเดือน ๓ เมื่อผลแล้ว

ฝนหาได้ไปรคให้ไม่ เมื่อแสงแล้วฝน

จึงจะไปรคองมา ลูกจึงไม่คค ชาวสวน

กรุงเทพ ฯ คคคคางจรงหคคคได้ไอค-

ควรวุเหตอเก็นว่าคคออกพระราชบัญญัติ

นี้อย่าง พระราชบัญญัติอากร คานาค

ไม่คคผล ชคพเจ้เห็นวารัฐบาลควร

ลค อค ราลงยงควาน เพราะทุก ๆ ปี

คคแมฝนจะไม่อานวยคคเก็บชคองนั้นทุกปี

ฝนจะแสงหรือ ไม่แสง คคคคเห็นแกวาค

ครงหนึ่งเสมอ และบั้นคครงหนึ่งอิก

กันพวกรชานชวสวนมากรคอบควม

คคคคอื่นชคางสองประเภทนจะเลย

ทำความเดือดร้อนให้แก่รัฐบาลอย่างยิ่ง ซึ่งจะต้องจ่ายเงินบำรุงพวกชาวนามิฉะนั้นจะก่อเรื่องใหญ่ที่สุด และจะกระทบกระเทือนถึงพวกชาวสวนด้วย ซึ่งเป็นพวกเดียวกันและทางได้ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าเห็นว่าถ้ารัฐบาลไม่ค่อนคนสันนิยาอย่าง ที่ขอแล้ว ข้าพเจ้าเห็นว่า ไม่ควร รับผิดชอบอีกเหมือนกัน

พระพิณจันทนกร ผู้แทนราษฎร จังหวัดเชียงใหม่ : กล่าววา อากรสวนใหญ่นักเรียนเกี่ยวกับค่านา เพราะเป็นอากรที่เก็บแก่ชาวไทย ได้ไคยมาก และข้าพเจ้าเชื่อมั่นว่า ข้าพเจ้าจำได้ว่า เป็นเงิน ประมาณ บิลละสามแสนบาทเท่านั้น ในเมื่อรัฐบาลประชาธิปไตยเปลี่ยนแปลงการปกครองใหม่ ๆ ได้เลิกภาษีอากรเป็นหลายอย่าง เช่น สมพัคสรเป็นต้น ขอเรียนว่า สมพัคสร บิลละหนึ่งแสนห้าหมื่นบาทนั้นใครเป็นผู้ทำสมพัคสร ขอให้เลิกๆ และอากรสวนใหญ่นี้เก็บจากใครเป็นส่วนของชาวไทยทั้งนั้น อีกอย่างหนึ่งขอให้เลิกทุมะพร้าว เราส่งมาจากนอกก็มี ขอให้รัฐมนตรี

คลังแถลงสักท่อนอวว่าเราจะไม่พร้าวมา แล้วในขณะนั้น เรายังเก็บกึ่งนี้ ไม่เป็นการสมควรอย่างยิ่ง ถ้าเลิกกึ่งนี้สวน จะแสดงความจริงให้สภาเห็นทราบได้ แล้วจะเห็นว่า ผู้ที่เป็นสวนทำไม่พอจะกิน เพราะฉะนั้นเวลาที่เรารับภาษีอากรเป็นหลายอย่างดูเหมือนข้าพเจ้าจำได้ว่า ๑๕ อย่าง โดยเฉพาะอย่างนี้ พระราชบัญญัติเพิ่มภาษีอากรศุลกากร ซึ่งเก็บภาษีทางอ้อม เช่นน้ำตาลจาก ๔ เป็น ๕ สตางค์เป็นต้น เราเก็บทางอ้อมทั้งนั้น เมื่อเช่นนั้นแล้วทางกรุงอย่างนี้ ควรจะเลิกเสีย ข้าพเจ้าขอ รับ รองด้วย เกียรติยศว่า ถ้าเราเลิกอากรสวนใหญ่ นี้ซึ่งเป็นเงินเพียงประมาณสามแสนแล้ว เราปรับปรุงภาษีศุลกากรเสียใหม่ในบางสิ่งบางอย่าง จะได้อินชกเชยเป็นแน่นอนและในทันทีคงมีที่เราเปลี่ยนแปลงภาษีอากรแล้ว ถ้าได้เพิ่มบิลละเจ็ดล้านแปดล้านบาทเป็นต้น เหตุไฉนจึงจะลดอากรสวนนี้ ให้แก่คนไทยเราไม่ได้ รัฐบาลได้แถลงไว้แล้วว่า จะไว้ ชาวสวนชาวสวน แต่กักหาได้ลดได้ กึ่งนี้รัฐบาลพระยามโนฯ มาแล้วให้เห็นตกให้เลย รัฐบาลพระยามโนฯ

เล็กเล็กทีเดียว เช่นอาการสมพัสสร
มัน ซอกรามเรียนด้วยความจริงใจ
นายมงคล รัตนวิจิตร ผู้แทน
มณฑล จังหวัดนครสวรรค์
กล่าวว่า รัฐบาลเสนอพระราชบัญญัติ
แก้ไขอากรมาแล้ว พวกสมาชิกภาพเจ้า
บ้านนั้นก็มีเสียงที่จะไปทางไม่เข้าใจ
พอเจ้าจึงจะนั่งอยู่ไม่ได้ จากต้องพูดอีก
อย่างหนึ่ง เมื่อพูดถึงรูปแห่งความจริง
คือประเทศที่เจริญแล้วไม่ได้เกี่ยวกับ
อุตสาหกรรมอย่างเดียวกันกับการบำรุง
ที่เมื่อรัฐบาลหนักไป ในทางที่จะลด
อย่างเกี่ยวแล้วราชการบำรุง สก. เหล่า
ก็ไม่มีคนพอใจ ชาวบ้านชาวสวนนั้นทั้ง
หนักและหอม เวลาให้ แก่เขาซึ่งหัวอยู่
เขาก็ไม่พอใจ ถ้าเราหาหนทางให้เขา
ทำ ได้ ร้อยบาทเราเอาเสียหนึ่งบาท
ใครบ้างจะไม่พอใจ ที่เวรบ้านนั้นคิดว่า
ชาวนาใกล้กับภรรยาหนัก แต่ฐานะ
ที่ได้รับบริการบ้างไม่เพียงพอ ที่ลดนั้น
ยังไม่พอกับความลำบาก ความทุกข์ยาก
ของชาว นา ชาวสวน จึง ได้ คำน ไป
ในทางที่ว่าควรวัด ทั้งที่สมาชิกว่าควรว
เล็กบ้าง อะไรบ้างเหล่านี้ ความจริง
ข้าพเจ้าอยากจะให้ประเทศเจริญ แต่
การลดภาษานั้นแล้วไม่บำรุงพวกข้าพเจ้า
ก็ไม่เห็นด้วย จึง ได้ คัด คำน แต่ การ

คัดค้านเข้าปีที่ ๓ ปีที่ ๔ แล้ว
เหมือนกับกลิ้งกรอกกันเขา จนบัญญัติ
แล้วก็ตามใจ

นายทองอยู่ พุฒพัฒนา ผู้แทน
มณฑลจังหวดชนบุรี : กล่าวว่า
พระราชบัญญัติลดอัตราเก็บเงินอากร
สวนใหญ่นี้ ข้าพเจ้าเห็นว่าไม่ควรรับ
หลักการ ตามที่ผู้แทนเชียงใหม่ได้เสนอ
ว่าควรวัดเล็กน้อย ข้าพเจ้าขอสนับสนุน
ทั้งนี้ถ้าจะพูด โดย พฤศจิกายนที่จริงแล้ว
ขณะนี้รู้สึกได้ว่าชาวสวนนั้น อยู่ในอาการ
อึดอัดท้อแท้เป็นอันมาก เวลานี้
เท่าที่ข้าพเจ้าสำรวจดูที่ ๆ ไป
รู้สึกเห็นใจในความยากลำบากของ
ชาวสวนเป็นอันมาก เวลานี้ทุเรียน
มีผลน้อยเหลือเกิน ในที่บางแห่ง ใน
จำนวนเนื้อที่ ๑๐ ไร่จะมีต้นทุเรียน
ปลูกอยู่ราว ๕๐ ต้นมีผลทั้งหมดเพียง
ลูกเดียวเช่นนั้นก็ มี บางแห่งมี ๑๐ ลูก
บางแห่งมี ๕ ลูก ถัดออกทั้งสวน
ลูกหนึ่งชายได้ ๑๕ สตางค์ ความจริง
รัฐบาลเก็บภาษีตามจำนวนต้นทุเรียน
ปัญหาจึงมีว่าเขาจะไต่อะไรมาเสียภาษี
เขาไม่ได้ผลจากทุเรียนซึ่งมีลูกเดียวราว
๑๕ สตางค์ เช่นนี้แล้ว เขาจะรู้สึก
อย่างไร ความจริงเรื่องนั้นข้าพเจ้ารู้สึก
ว่า รัฐบาลควร จะ กระทบแก่ชาวสวนเป็น

อย่างนี้ โดยเฉพาะสวนทุเรียนนั้นข้าพเจ้า
 เป็นห่วงนักหนา เพราะความร่ำรวยหรือ
 ความหายนของชาวสวนนั้นอยู่ที่ทุเรียน
 ทุเรียนเป็นของดีก็จริงมาก ถ้ามีทุเรียน
 ไม่ไต่ผลสมความมุ่งหมายแล้วชาวสวน
 ก็ตกอยู่ในฐานะที่ย่ำแย่ เวลารายได้
 ของชาวสวนทุเรียนก็ตกค้างยิ่งกว่าปีที่
 แล้วมาก ถ้ารัฐบาลยังคงขึ้นเก็บอากร
 ในระดับเดิมเช่นนี้แล้วข้าพเจ้าเห็นว่า
 ไม่น่าแน่ ๆ และที่ผู้แทนเชียงใหม่
 กล่าวหา อากรสวนเก็บได้ปีละสามแสน
 เท่านั้น ข้าพเจ้าเห็นว่า เงินเพียงเส็ด
 น้อยฉะนั้นจึงควรยกเลิกตั้งแต่บัดนี้
 เป็นต้นไป เมื่อที่ยกเลิกแล้วจะเป็น
 ประโยชน์อย่างหนึ่งที่เกี่ยวคือได้ผ่อน
 ภาระแก่พวกชาวสวน ต่อเมื่อพวก
 ชาวสวนมีฐานะดีขึ้นแล้ว จึงควร
 จะเก็บใหม่ แต่ในขณะที่ยากจนอยู่
 ควรจะผ่อนผันให้เขาบ้างมีฉะนั้นแล้ว
 รัชูปการและอื่น ๆ ชาวสวนก็ควรจะ
 ชดเชยชดเป็นแน่ อาจเป็นเหตุให้ขาด
 อาริพในภายหลัง โดยเหตุนี้ข้าพเจ้า
 จึงเห็นว่า ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้
 ไม่สมควรจะรับหลักการ

ร.ต. สอน วงษ์โต ผู้แทน
 ราษฎรจังหวัดชัยนาท : กล่าวหา

ร่าง พระราชบัญญัติเก็บเงินอา
 สวนใหญ่นี้ก็เท่ากับพระราชบัญญัติ
 เก็บเงินค่านาผู้แทนราษฎรได้ไ
 กรวญช้กันมาหลายปีแล้ว ข้าพ
 เห็นว่าเก็บเงินค่านาได้รับหลักการ
 อนุมัติไป แล้วเพราะฉะนั้นข้าพ
 ขอเสนอให้ลงมติ

มีสมาชิกปรบวง

ประธานสภา : กล่าว
 มีผู้เสนอให้ลงมติแล้ว ข้าพเจ้าขอ
 ที่ประชุมวินิจฉัย ผู้ใดเห็นควร
 หลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติ ขอ
 โปรดยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือ ๓๖ ท่าน

ประธานสภา : กล่าว
 ผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น
 สมาชิกยกมือ ๔ ท่าน

ประธานสภา : กล่าว
 เป็นอันว่ารับหลักการแห่งร่างพระราช
 บัญญัติขึ้นไว้พิจารณาต่อไป

ขุนสมภารหิระศุค รัฐมนตรี
 ช่วยว่าการกระทรวงการคลัง
 กล่าวว่า รัฐบาลขอเสนอให้พิจารณา
 ราวคดีแล้ว

ประธานสภา : กล่าว
 รัฐบาลขอให้พิจารณาราวคดีแล้ว
 เลขาธิการอ่าน

เลขานี้การสภาฯ: อานว

ร่างพระราชบัญญัติลดอัตราเก็บเงินอากรสวนใหญ่

พุทธศักราช ๒๔๘๐

.....
.....
.....

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติว่า สมควรลดอัตราเก็บเงินอากรสวนใหญ่

มาตรา ๑ พระราชบัญญัติให้เรียกว่า "พระราชบัญญัติลดอัตราเก็บเงินอากรสวนใหญ่ พุทธศักราช ๒๔๘๐"

มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน พุทธศักราช ๒๔๘๐ เป็นต้นไป

มาตรา ๓ เงินอากรสวนใหญ่สำหรับปี พุทธศักราช ๒๔๘๐ ให้เก็บเฉพาะตามรายการและอัตราที่ลดลง ดังปรากฏในบัญชีข้างท้ายนี้เท่านั้น

มาตรา ๔ ต้นผลไม้ใดที่ยังไม่ได้ขนาดต้องควักหักกันนั้น แม้จะมีผลแล้วก็ตาม ให้เก็บค่าอากรสำหรับปี พุทธศักราช ๒๔๘๐ เสีย

นายทองอยู่ พุฒพัฒน์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดธนบุรี : กล่าวว่า ในมาตรา ๔ นั้นถ้าเจ้าขอแปรญัตติไว้ก็อมมาตรา ๔ กล่าวว่าต้นผลไม้ที่ยังไม่ได้ขนาดต้องควักหักกันนั้น แม้จะมีผลแล้วก็ตาม ให้เก็บค่าอากรสำหรับปี พุทธศักราช ๒๔๘๐ เสีย ข้าพเจ้าขอคัดคำว่า "สำหรับปี พุทธศักราช ๒๔๘๐ เสีย" ออกทิ้งเพื่อประโยชน์ต่อชาวสวนคือไปค้าขาย ประการหนึ่ง

ไปเข้ากับชื่อร่างพระราชบัญญัติ ฉะนั้นจึงขอคัดออกเสีย

ขุนการพิจิตร ก. ผู้เถียงทองลงยา รับรอง.

ขุนสมภารหิตะศักดิ์ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง: กล่าวว่าถ้าพูดถึงทางภาษาที่จะกันนั้น มีผลต่างกันมาก คือพระราชบัญญัตินี้เป็นพระราชบัญญัติลดอัตรา แต่เรามีเหตุผลว่าบางอย่างที่ไม่ได้ขนาดเรียก เพราะจะว่า

มี ๒ เหตุผลในพระราชบัญญัติอันเดียวกัน ถ้าเป็นเรื่องลศด้วยกันแล้วเราก็ค พ.ศ. ออกได้ ที่นก่อนต้นเรลาด ๆ ถลอกมา แต่มาก่อนหลังเรายก เราจึงเขียนไว้ว่ายก พ.ศ. ๒๔๘๐ เพื่อให้ตรงกับที่ลศ พ.ศ. ๒๔๘๐ เหมือนกัน หวังว่าท่านสมาชิกคงจะให้ผ่านไปได้โดยสะดวก

นายทองอยู่ พงษ์พัฒน์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดชลบุรี : กล่าวว่าในเรื่องนี้ที่ไต่ฟังกรรมาธิการแสดงดูเหมือนกันจะไม่ขัดข้องที่จะยก พ.ศ. ๒๔๘๐ ออกจะเห็นเห็นว่ารัฐบาลควรจะอนุมัติตามคำแปรญัตติของข้าพเจ้ามากกว่า

ขุนสมาหารพิทยะคดี รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง :

เลขาธิการสภา ฯ : อานว่า

มาตรา ๕ การเก็บเงินอากรสวนใหญ่สำหรับปี พุทธศักราช ๒๔๘๐ เฉพาะมะพร้าวและมะปรางในจังหวัดชลบุรีนั้น ให้เก็บลดลงถึงหนึ่งร้อยของอัตราในบัญชีข้างท้ายนี้

มาตรา ๖ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังมีหน้าที่รักษาข้อให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ อัตราเงินอากรสวนใหญ่คนละ ๕๐ สตางค์ ลางสาด มะม่วง มะปรางคนละ ๖ สตางค์ มะพร้าวคนละ ๔ สตางค์ มะขามคนละ ๓ สตางค์ มะพร้าวเมล็ดคนละ ๒ สตางค์ หนักทุกชนิด (แต่หนักเล็กในยกเว้นไม่เก็บภาษี) สะทอน เงาะ ต้นจี่ ลำไย มะตูม ฝรั่ง มะไฟ สาลี่ ชุนน ละมุด ชมพู ทุกชนิด พุทรา มะขวิด คนละ ๑ สตางค์

กล่าวว่า คือถ้าเหตุผลไปในทางลศด้วยกันหมดแล้ว ไม่ขัดข้องเลย นี่ยกที่มีอยู่ในลศ

ประธานสภา : กล่าวว่ามาตราในเขมมีคำว่า "ลศ" และให้ยกเก็บค่าอากรเพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจะขอให้ประชุมฉันทัดใจ ผู้ใดเห็นว่าควรยกคำว่า "พุทธศักราช ๒๔๘๐" เสียในมาตรา ๕ ตามคำแปรญัตติของนายทองอยู่ ฯ ขอให้ไปปรึกษามืออื่น สมาชิกมือ ๖ ท่าน

ประธานสภา ฯ : กล่าวว่าผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น สมาชิกมือ ๓๔ ท่าน

ประธานสภา ฯ : กล่าวว่า เป็นอันว่าไม่ยก

ประธานสภา ฯ : กล่าววา
 วาระที่ ๒ แล้ว ก็ไปพิจารณา
 วาระที่ ๓
 นายทองม้วน อธิการ ผู้แทน
 มณฑลจังหวัดมหาสารคาม : กล่าววา
 ย่อมที่ ข้าพเจ้าจะอภิปรายข้าพเจ้าขอ
 ยืนต่อท่านประธานให้ทราบถึงเหตุผล
 เรื่องนี้เสียก่อน คือว่าการพิจารณา
 ของพระราชบัญญัตินั้น คือพิจารณา
 เป็น ๓ วาระด้วยกัน วาระที่ ๑ ก็
 พิจารณาและต้องให้เหตุผล วาระที่ ๒
 ย่อมลำดับมาเราก็ต้องให้เหตุผลเช่น
 เดียวกัน ส่วนวาระที่ ๓ ก็ต้องให้
 เหตุผลว่าจะควรประกาศหรือไม่ ประ
 หารใด เพราะฉะนั้นสำหรับร่างพระราช
 บัญญัตินี้ ข้าพเจ้าจึงขอให้เหตุผลวา
 จะควรประกาศหรือไม่ หวังว่าท่าน
 ประธานคงจะ พึงเหตุผลของข้าพเจ้า
 โดยไม่ชักข้องแก่ประการใด ก็ว่า
 พระราชบัญญัตินี้.....

ประธานสภาฯ : กล่าววา ไม่ใช่
 ขอให้ท่านนั่งก่อน เรื่องนี้ประมุข
 วินิจฉัยมาหนึ่งแล้ว ขอให้พิจารณา
 แก่ ไช พระราชบัญญัติในวาระที่ ๒
 ไม่ใช่ ไม่มีการแก้ไขในวาระที่ ๒

เดี๋ยวนี้วาระที่ ๒ ก็ไม่มีการแก้ไข
 เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าเสียใจที่จะอนุญาต
 ให้ท่านอภิปรายไม่ได้ เพราะฉะนั้น
 ข้าพเจ้าจะขอให้ประมุขวินิจฉัย ผู้เห็น
 ว่าพระ ราชบัญญัตินี้ควรประกาศใช้
 บังคับเป็นกฎหมายได้ ขอให้ประมุข
 มีอذن

สมาชิกรายที่ ๔๔ ท่าน

ประธานสภา ฯ : กล่าววา
 ผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น

สมาชิกรายที่ ๗ ท่าน

ประธานสภา ฯ : กล่าววา
 วาระต่อไปร่างพระราชบัญญัติกลคือกรา
 เก็บเงินภาษีค่าที่ไร่อ้อย พืชศักราช
 ๒๔๘๐ เมื่อไม่มีผู้ใดอภิปราย ข้าพเจ้า
 ก็ขอให้ประมุขลงมติ

นายทองม้วน อธิการ
 ผู้แทนมณฑลจังหวัดมหาสารคาม :
 กล่าววา ต้องให้รัฐบาลแถลงมาก่อน

ประธานสภา ฯ : กล่าววา
 รัฐบาลแถลงแล้ว เขาแถลงรวมทั้ง ๔
 ฉบับ

นายทองม้วน อธิการ
 ผู้แทนมณฑลจังหวัดมหาสารคาม :

กล่าวว่า สำหรับพระราชบัญญัติภาษีก้าว
ที่ไร้อ้อยนี้ ก็เก็บเงิน ไม่ก็มากนัก
รัฐบาลควร งดเว้นอย่างยิ่งที่จะยกเลิก
ภาษี ไม่ควรเสนอร่างพระราชบัญญัติ
ชนิดนี้เข้ามาเลย เพราะสามารถหา
ทางให้รัฐบาล ได้เงินมากกว่าเสียอีก
และเฉพาะเรื่องที่จะหาเงินให้หนี้ข้าพเจ้า
กล้ารับรอง แต่เห็นว่าไม่ควรจะพูด
ข้าพเจ้ากล้ารับรองที่จะเอาอีกแสนเพราะ
ฉะนั้นเห็นว่าไม่ควรรับหลักการเป็น อัน
ขาด และเฉพาะเรื่องหาเงินให้ข้าพเจ้า
ยืนยันจะเรียนให้ทราบเป็นความลับ และ
ในไม่ช้าท่านคงเห็นที่เกี่ยว

นายทองอินทร์ ภูพิพัฒน์
ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุบลราชธานี :
กล่าวว่า ในการพิจารณาถึงภาษีก้าวที่
ไร้อ้อยนี้ เราได้โต้แย้งกันแล้วเป็น
อันมากกว่าอุตสาหกรรมน้ำตาลนั้นเราจำ
จะต้องส่งเสริม ในการพิจารณาที่
ข้าพเจ้าได้เคยรวมมาครั้งหนึ่ง กรรมการ
ได้เห็นเป็นส่วนมากกว่า ภาษีก้าวที่ไร้ออย
นั้นควรจะตัดออกไปเสียทีเดียวทั้งนี้เนื่อง
จากเหตุผล ในปัญหา การบำรุงอุตสาหกรรม
ภายใน เราอยู่แล้วว่าน้ำตาล

ได้เข้ามาในประเทศของเราแล้วเป็นอัน
มาก ในการที่จะมองกันที่น้ำตาลเข้า
มานั้น ก็เป็นทางหนึ่งที่รัฐบาลจะต้อง
พิจารณา ส่งเสริมการทำอุตสาหกรรม
น้ำตาลภายในประเทศ การที่จะส่งเสริม
ให้มีน้ำตาล ภายใน ประเทศ ขึ้น ได้ นั้น
รัฐบาลก็ยังไม่คิดทางหนึ่งแล้วส่งเสริม
ทางหนึ่ง ยิ่ง ชะณะนี้ รัฐบาล มีความ
สนใจที่จะกึ่งอุตสาหกรรมน้ำตาลที่ปร
การที่จะทำให้ลุล่วงไปได้นั้นเราจะต้อง
มีโครงการ ในการที่ไม่เก็บภาษีก้าวที่
ไร้อ้อยแก่ราษฎรด้วย นับว่าเป็นการ
ส่งเสริมอุตสาหกรรมภายในอย่างหนึ่ง
ข้าพเจ้าหวังว่ารัฐบาลควรจะได้คำนึง
ถึงผลดีและเหตุผล ที่คณะกรรมการ ได้
เสนอต่อรัฐบาล และควรจะได้อำนาจ
ถึงข้อข้อข้อของราษฎรที่สมาชิก
เสนอต่อรัฐบาล ควรจะคำนึงถึงข้อข้อ
ราษฎรที่ขอรับภาระนี้ จึงเห็นว่สภา
นี้ไม่ควรรับหลักการ

ขุนพิเคราะห์ หัก ผู้แทน
ราษฎรจังหวัดบุรีรัมย์ : กล่าวว่า
เรื่องภาษีไร้อ้อยนี้ ข้าพเจ้าเห็นหัว
พลเมืองอย่างผู้แทนอุบลว่า เพราะ

เหตุว่านาคาสแต่ก่อน ๆ มาจากนอก เรา
ก็เก็บภาษีภายใน เกี่ยวกับรัฐบาลคึกทำ
ขึ้นแล้ว เมื่อรัฐบาลคึกขึ้นแล้วรัฐบาล
จะไม่ออกหนุนออกสหกรรมชนิดนี้อีกหรือ
ถ้าเราออกหนุนแล้วเราไม่ควรเก็บภาษี
ไร้อ้อย มีฉะนั้นแล้วการออกสหกรรม
นาคาสของเราที่กำลังจะทำอยู่เวลานี้จะ
เจริญขึ้นไม่ได้ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึง
เห็นว่าพระราชบัญญัตินี้ ไม่ควรรับ
หลักการ ขอให้ลงมติ

มีสมาชิกรับรอง

เลขาธิการสภา ฯ อาน

ร่างพระราชบัญญัติลดอัตราเก็บเงินภาษีสำที่ไร้อ้อย

พุทธศักราช ๒๔๘๐

.....
.....
.....
.....

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติว่า สมควรลดอัตราเก็บเงินภาษีสำที่ไร้อ้อย

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า "พระราชบัญญัติลดอัตราเก็บเงิน
ภาษีสำที่ไร้อ้อย" พุทธศักราช ๒๔๘๐

มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันที่ ๒ เมษายน พุทธศักราช ๒๔๘๐
เป็นต้นไป

ประธานสภา ฯ กล่าววา
ผู้ใดเห็นควร รับหลักการ แห่งร่าง-
พระราชบัญญัตินี้ ขอให้ไปรยกมือขึ้น

มีสมาชิกรยกมือ ๕๑ ท่าน

ประธานสภา ฯ กล่าววา
ผู้ใดไม่เห็นด้วย ไปรยกมือขึ้น

มีสมาชิกรยกมือ ๑๔ ท่าน

ขุนสมานหารทิศคดี รัฐมนตรี

ช่วยวาการกระทรวงการคลัง ;
กล่าววา รัฐบาลขอเสนอให้พิจารณา
รวดเร็ว

มาตรา ๓ เงินภาษีค่าที่ไว้อ้อยสำหรับปีพุทธศักราช ๒๔๘๐ นั้นให้คงเก็บ
ตามอัตราที่ลดเหมือนพุทธศักราช ๒๔๗๕

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง มีหน้าที่รักษาการให้เป็นที่
ตามพระราชบัญญัติ

.....
.....
ประธานสภา ฯ : กล่าววา
หม่อมราชวงศ์ ๒ แล้ว ขอ ไปขอให้
พิจารณาพระราชที่ ๓ ผู้ใดเห็นว่าพระราช
บัญญัติที่ลดอัตราเก็บภาษี ค่าที่ ไว้อ้อย
พุทธศักราช ๒๔๘๐ ควรจะออกใช้
เป็นกฎหมายได้ ขอให้ไปยกมือขึ้น
มีสมาชิยกมือพร้อมเพรียง

ประธานสภา ฯ : กล่าววา เป็น
อันว่าสภา ฯ อหุ่มีที่ให้ออกพระราชบัญญัติ
นี้ใช้เป็นกฎหมายได้ วาระต่อไป
ร่างพระราชบัญญัติที่ลดอัตราเก็บเงินภาษี
ไว้อ้อย พุทธศักราช ๒๔๘๐ รัฐบาล
ได้ชี้แจงแล้ว จะมีท่านผู้ใดอภิปราย
ใหม่

ไม่มีสมาชิกอภิปราย

ประธานสภา ฯ : กล่าววา เมื่อ
ไม่มีท่านผู้ใดอภิปราย ข้าพเจ้าจะขอให้

ที่ประชุมวินิจฉัย ผู้ใดเห็นว่าการรับหลักการ
การแห่งร่างพระราชบัญญัตินี้ ขอให้
ไปยกมือขึ้น

มีสมาชิยกมือพร้อมเพรียง

ประธานสภา ฯ : กล่าววา
ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย ขอให้ไปยกมือ
ขึ้น

ไม่มีสมาชิยกมือ

ประธานสภา ฯ : กล่าววา
เป็นอันว่ารับหลักการแห่งร่างพระราช-
บัญญัตินี้ไว้พิจารณาต่อไป

ขุนศรมาหารทิศคดี รัฐมนตรี
ช่วยว่าการกระทรวงการคลัง
กล่าวว่า รัฐบาลขอให้พิจารณาเรื่อง
นี้

ประธานสภา ฯ : กล่าววา
รัฐบาลขอให้พิจารณาเรื่อง
นี้ ขอให้
เลขานุการอ่าน

เลขานุการสภา ฯ : อานว้า

ร่างพระราชบัญญัติลดอัตราเก็บเงินภาษีโรยาสูบ

พุทธศักราช ๒๔๘๐

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติว่า สมควรลดอัตราเก็บเงินภาษีโรยาสูบ

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า "พระราชบัญญัติลดอัตราเก็บเงิน
ภาษีโรยาสูบ พุทธศักราช ๒๔๘๐"

มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน พุทธศักราช
๒๔๘๐ เป็นต้นไป

มาตรา ๓ เงินภาษีโรยาสูบ สำหรับปีพุทธศักราช ๒๔๘๐ นั้นให้คง
เก็บตามอัตราที่ลดเหมือนพุทธศักราช ๒๔๗๙

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังมีหน้าที่รักษาการ ให้เป็น
ไปตามพระราชบัญญัตินี้

๘๙๐ ข.

ประธานสภา ฯ : กล่าวท
หมทวารที่ ๒ แล้ว ท้อไปขอให้
พิจารณาในวาระที่ ๓ ผู้ใดเห็นว่าพระ
ราชบัญญัติตลอดวาทับเงินภาษีโรงเรือน
พุทธศักราช ๒๔๙๐ ควรจะออกใช้
เป็นกฎหมายได้ ขอให้โปรดยกมือขึ้น
มีสมาชิกยกมือพร้อมเพียง

ประธานสภา ฯ : เห็นอันว่า
สภาอนุมัติให้ออกพระราชบัญญัตินี้ใช้
เป็นกฎหมายได้ วาระต่อไปร่างพระ
ราชบัญญัติโรงเรียนราษฎร์ พุทธศักราช
๒๔๙๐ ขอให้กรรมการประจำที่

นายทองอินทร์ ภูพัฒน์ ผู้
แทนราษฎรจังหวัดอุบลราชธานี
กล่าวว่า ขออนุญาตให้ที่ประชุมพัก

ประธานสภา ฯ : กล่าวว่า ไม่
ใช่ ถ้าพักก็เลิกเลย

นายทองอินทร์ ภูพัฒน์ ผู้
แทนราษฎรจังหวัดอุบลราชธานี
กล่าวว่า ถ้าเช่นนั้นก็เลิก
มีสมาชิกรับรอง

ประธานสภา ฯ : กล่าวว่า
เสนอให้เลิกประชุมแทนการพัก ฉะนั้น
เป็นอันเลิกประชุมได้ เริ่มเปิดประชุม
ใหม่เวลา ๒๐.๓๐ นาฬิกา

เลิกประชุมเวลา ๒๑.๔๓ นาฬิกา

คณะกรรมการตรวจรายงานการประชุม

ร.ท. ทองคำ กล้ายโสภา	ปภาพ บุญ—หลง	ผู้ตรวจงาน
แช ยูนิพันธ์	ประเสริฐ บัณฑิตกุล	..
เทียบ นันทแพทย์	ศิริ อินทร	..
ทองกระจาย วัชรสุวรรณ	ประสิทธิ์ ศรีสุชาติ	..
ขุนวรวงศาตรีคุณกิจ	บุญช่วย สุขนวมัย	..
ร.ท.ท. บุญเดิม ปีกยานนท์	ประเทือง อินทร	..
บุญมี ทองคณาทร	สุรินทร์ สัทลากร	..
ทองอยู่ หุหมพันธ์	ดิน จุฑะวาท	..

ตรวจแล้ววันที่ ๒๐/๔/๘๐

หลวงศุภกรรมบท

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

พระยามานวราชเสวี

ประธานสภาผู้แทนราษฎร

พิมพ์ที่กองการพิมพ์ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร